

CONCETTA LA MAZZA

ನೀಲಿ ಆಕಾಶದ ಆಚೆ

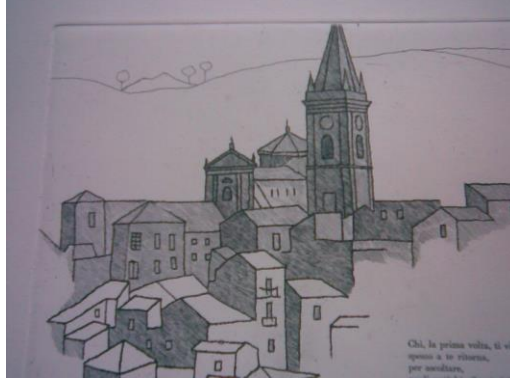

ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ

ಕಾನ್ಸ್ಟಾನ್ಟೈನ್ ಲಾ ಮಜ್ಜಾ 1936 ರಲ್ಲಿ ನೋವಾರಾ ಡಿ ಸಿಸಿಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು, ಡೊಮೆನಿಕೊ ಲಾ ಮಜ್ಜಾ ಮತ್ತು ತೆರೇಸಾ ಕೊರಂಟೆ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು. 1950 ರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ "ಒಪ್ಪಿಸುವ" ನೋವಿನ ಅವಧಿಯ ನಂತರ, ಅವಳು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು, ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಪತಿ ಗ್ಯೆಸೆಪ್ಪೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವರಿಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ: ಅರ್ಮಾಂಡೋ, ಲುಸಿಯಾನೊ ಮತ್ತು ಡೇನಿಯಲಾ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೋವಾರಾ ಅವರ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗಾಧವಾದ ಬಯಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿತು ಮತ್ತು ಈ ಆತ್ಮೀಯ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ದಿನಚರಿಯ ಜನನ ಇಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಆ ಯುಗದ ಪರಿಸರದ ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಗಳು: ಪಟ್ಟಣ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ, ಜನರು, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಠಿಣ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು.

ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲ ಶಕ್ತಿ

ಲಿಟಲ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಾನ್ಟಾ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಹೋವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹಸಿವು, ಸಮಯದ ಅಜ್ಞಾನ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗದ ನಡುವಿನ ಯುದ್ಧದ ಕಠಿಣ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಯಾ ಕ್ರೂಸಿಸ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಅನಿವಾರ್ಯ ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಆರಂಭ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯ ನೋಟದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ತಾಜಾತನ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಓದುವ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ - ಅಂತಿಮವಾಗಿ - ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸಮುದಾಯದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇರಿದೆ.

ಕಾನ್ಸ್ಟಾನ್ಟಾ ಲಾ ಮಜ್ಜಾ ಅವರ ಈ ಕಿರು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ, ಬರವಣಿಗೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಸ್ಥಿರಮ್ಯಾಟಿಸಂನಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ರಹಸ್ಯವಾದ ಆಂತರಿಕ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸುವ ರಭಸದಿಂದ ಹರಿಯುವ ನದಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಆತ್ಮದ ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಆಂಟೋನಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೈಕೆಲ್ ಅವರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿವೆ, ನೋವಾರಾ ಅವರ ಚಿತ್ರವು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ, ಉದಾರ, ಸುತ್ತುವರಿದ ಮತ್ತು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾನ್ಸೆಟಾ ದುರಂತ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚಲ ಭರವಸೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ... ಆಕಾಶ ನೀಲಿ!

NINO BELVEDERE

"ನನಗೆ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದು ಬಹುಶಃ ಬಿಸಿ ದಿನವಾಗಿತ್ತು, 1938 ರ ಬೇಸಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ನನಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದರು. ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅವಳು ರವಿಕೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಪ್ಯಾಂಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು, ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೆ, ಆ ದಿನ ನನ್ನ ವಯಾ ಕ್ರೂಸಿಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ನೀಲಿ ಆಕಾಶದ ಆಚೆ

ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂದು - ತಂದೆಯ ಮನೆ

ಇದು ಈಗ ಹಳೆಯ ಜನವಸತಿಯಿಲ್ಲದ ಅವಶೇಷವಾಗಿದೆ, ಕೋಬ್‌ವೆಬ್‌ಗಳಿಂದ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಪತಂಗಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ, ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ, ಮೆಸ್ಸಿನಾ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿನ ಭವ್ಯವಾದ ಕೋಟೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಪಟ್ಟಣ, ಎಂಜಿಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಇತ್ತು. ಕಾರಂಜಿ. ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲು ಆಂತರಿಕ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಿತು, ಅದು ಮೊದಲ ಮಹಡಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಹಲಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆ ಇತ್ತು: ಅದು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ. ನೀವು ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಇತ್ತು, ನೀವು ಅದನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದಾದರೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿ ಮತ್ತು ಪಾಸ್ತಾ ಪಾತ್ರೆ ಇಡಲು ಬಳಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಟ್ರೈಪಾಡ್ ಇತ್ತು. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಗೋಡೆಯ

ಮೇಲೆ ನೇತಾಡುವುದು, ಪಿಚ್‌ನಂತೆ ಕಪ್ಪು, ಮರದ ಸಲಿಕೆ, ಎರಡು ಜರಡಿ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ, ಬ್ರೆಡ್ ಬೇಯಿಸಲು ಒಲೆ, ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೊಳೆತ ಎದೆ, ಒಂದು ಟೇಬಲ್, ಎರಡು "ಫರ್ನಿಚ್ಚು" ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಕ್ವಿರಿಟ್ ಕುರ್ಚಿ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆ ಇತ್ತು, ಅಲ್ಲೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಾಲ್ಕನಿ ಇತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ಹಳ್ಳ 1934ರಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮರದ ಮುಚ್ಚಳದ ಕಲ್ಲಿನ ಶೌಚಗೃಹವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಚರಂಡಿಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನಂತರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ದುರ್ನಾತವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ನೀರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರನ್‌ಗಳಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮರದ ಗೇಟ್ ಇತ್ತು, ಅದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜಮೀನಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು.

ಈ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊರಗೆ, ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ತಾಯಿ, ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ, ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೊಂಬಣ್ಣದವಳು, ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದಳು, ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲವಾದ ಮೈಕಟ್ಟು, ಅವಳು ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು, ಹಾಲಿನಂತೆ ಬಿಳಿ, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ನೀಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಯಾವಾಗಲೂ ಭಯ ಮತ್ತು ದುಃಖ. ಬಹುಶಃ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯ ಹಠಾತ್ ಮರಣವು ಅವಳ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ದುರ್ಬಲತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಮರಣದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನನ್ನ ತಾಯಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಅವಳ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಚಾರ್ಮಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಡಿಯಾವೆಚ್ಚಿಯಾದಿಂದ ಉದಾತ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು, ಅವರು ತಂಬಾಕು ಮತ್ತು ದಿನಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಟೆಲು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕಠಿಣ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕುಟುಂಬವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಖಾತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ತುಂಬಾ ಸುಂದರ, ಎತ್ತರದ, ಕಪ್ಪು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು

ಉದ್ಯಮಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ದೂರದ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು: ಅವರು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ವೇಗದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಅವರ ತಂದೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾಯಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮಹಿಳೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹೇಸರಗತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ನೋವಾರಾಗೆ ಹೋದರು: ತಂಬಾಕು, ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಖಾದ್ಯಗಳು. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪು ಶಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೊಗಸಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಖರೀದಿಸಿದಳು. ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದೇ ಅಂಗಡಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಬಾಯಿ ಇದ್ದರೂ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ತಡವಾಗಿ, ಅವರು ವೈನ್ ಅನ್ನು ಬಣ್ಣದ ಸೋಡಾದೊಂದಿಗೆ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈಗ ಚುಚ್ಚುವ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ - ಮತ್ತು ಅವರ ಕೈಚೀಲಕ್ಕೆ - ಆಡಂಬರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಚಮ್ಮಾರರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕಲಿತರು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ನಂತರ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ, ಒಮ್ಮೆ ಮದುವೆಯಾದರು, ಎಂಜಿಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾರಂಜಿ ಬಳಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಗೂಡು ಮಾಡಲು ಹೋದರು. ನಿಖರವಾಗಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ದಕ್ಷಿಣದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜಿ ಕಾನ್ಸೆಟ್ಟಾ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ನವಿರಾದ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಾನು ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ನನ್ನನ್ನು ದಿನವಿಡೀ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲು ಹಾಕುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಖಾತೆಗಳಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಅಸಹನೀಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ವಿರಳವಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಸಾರ್ಡಿನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅವನು ಇತರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಳುವ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒದೆಯುವ ಮತ್ತೊಂದು ಜೀವಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ರೋಸಾ ಜನಿಸಿದಳು. ಹೆಸರು ಅವನ ತಾಯಿಯ ಅಜ್ಜಿಯದು. ಕಾನ್ಸೆಟ್ವಾಗಿಯೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ರೋಸಾ - ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪ್ರಕಾರ - ಸುಂದರ, ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಗುಲಾಬಿ ಮೈಬಣ್ಣ, ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕೂದಲು ಎರಡು ಸುಂದರವಾದ ನೀಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮುಖವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ: ಒಂದು ಹೂವು, ಅವಳ ಹೆಸರಿನಂತೆ! ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆಂದರೆ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸಾದೊಂದಿಗೆ ನೀರು ಪಡೆಯಲು ಕಾರಂಜಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. - ಇವನು, ರುಸಿನಾ, ಹೌದು, ನೀನು ಬಿಲಿಯಾಕ್, ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ... - ಇವಳು, ರೋಸಿನಾ, ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ... ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ತುಟಿಗಳ ನಗೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಕೃಬ್ಧತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ, ನನ್ನ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮುನ್ನೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ, ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ರಾಜೀನಾಮೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಉಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು, ಮೊದಲು, ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕು, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, zi 'Ntuoia. ಅವಳು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಕ, ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಅವಳು ಕುಳ್ಳಗಿದ್ದ, ಕೊಬ್ಬಿದ ಮಹಿಳೆ, ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕೊಳಕು ಕೂದಲು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಮುಖವು ಅವನಿಗಿಂತ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಖಾಲಿ ನೋಟದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನವಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು, ಅವರು ಸೆಂಪಿಯೋನ್

ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು, ಅವರು ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಿಚೆರಿ, ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಿಂಗ್ ವಿಟ್ಟೋರಿಯೊ ಇಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ III ರ ಪ್ಲೆಬಿಯನ್ ಪ್ರತಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಪಟ್ಟಣದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೀಟರ್ ಅಗಲದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ನೆಲ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್ ಅಂಗಡಿ ಇತ್ತು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ವೈಸನೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೌಂಟರ್, ಎರಡು ಗೋಡೆಯ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಸ್ಪ್ಪ, ಉಳಿಗಳು, ಗಿಮ್ಲೆಟ್‌ಗಳು, ಗೌಜ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಆಗರ್‌ಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದರು, ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಲೇತ್, ರುಬ್ಬುವ ಚಕ್ರ. ವಿಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ಲೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸಲು ಬಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂಟು ದ್ರವೀಕರಿಸಲು ಲೋಹದ ಬೋಗುಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಮರದ ಸುಡುವ ಒಲೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ಹಲಗೆಗಳು, ಗೋಡೆಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ಕೆಲವು ಗರಗಸಗಳು, ಕುದುರೆಗಳು, ಮೇಕೆ ಕೊಂಬುಗಳು ಮತ್ತು ಆಮೆ ಚರ್ಮಗಳಂತಹ ಕೆಲವು ಅದೃಷ್ಟದ ಮೋಡಿಗಳು, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆ ಸ್ಥಳಗಳು ಈಗ ನೆನಪುಗಳ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿವೆ.

ಮರದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೊದಲ ಮಹಡಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಸೆರಾಮಿಕ್ ಟೈಲೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ವಿಶಾಲವಾದ ಕೋಣೆಗಳು, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಐಷಾರಾಮಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಾಡಿದ ಸೈಡ್‌ಪೋರ್ಟ್, ಒಂದು ಸೋಫಾ, ಒಂದು ಟೇಬಲ್ ಮತ್ತು ರಾಫಿಯಾದಿಂದ ನೇಯ್ದ ಕೆಲವು ಕುರ್ಚಿಗಳು, ಒಂದು ರೀತಿಯ ತರಕಾರಿ ಹಗ್ಗ. ಆಗಸ್ಟ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಬಾಲ್ಕನಿಯಿಂದ, ಊಹೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಅಬ್ಬೆಯ ಕಡೆಗೆ ಏರಿದಾಗ, ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಮಡೋನಾದ ಕಿರೀಟದ ತಲೆಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎರಡನೇ ಮಹಡಿಯಿಂದ, ನೀವು ರೊಕ್ಕಾ ಸಾಲ್ವೆಟೆಸ್ವಾವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಮನೆಗಳ ನಡುವಿನ ಬಿರುಕಿನ ಮೂಲಕ, ನೀವು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತಲುಪುವವರೆಗೆ, ನೀಲಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಪರ್ವತಗಳ ಭವ್ಯವಾದ

ಭೂದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮೆಚ್ಚಬಹುದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಂಪಾದ ವಸಂತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಜು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ದಿಗಂತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಲ್ಕಾನೊವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಲಿಪರಿ, ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್‌ಬೋಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೀಪಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು: ನೈಸರ್ಗಿಕ ಚಮತ್ಕಾರ, ಹೊಳೆಯುವ ಬಹುವರ್ಣದ ಪ್ರೋಸ್ಟ್ರಾಕಾರ್ಡ್.

ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೊದಲ ಮಹಡಿಗೆ ಏರಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೇ ಮತ್ತು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ ಇತ್ತು, ಮೊದಲನೆಯದು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು ಬ್ರೆಡ್‌ಗೆ ಮರದ ಒಲೆ ಮತ್ತು ಅಡುಗೆಗಾಗಿ ಎರಕಹೊಯ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಒಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಮನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮನೆಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಒಳಚರಂಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಕ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನೀರನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರಂಜಿಯಿಂದ ಜಿಂಕ್ ಹಾಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಎರಡನೇ ಮಹಡಿಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ದೊಡ್ಡ ಟೆರಾಕೋಟಾ ಬೇಸಿನ್‌ಗೆ ಸುರಿಯಲಾಯಿತು. ಸಿಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಚರಂಡಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಬೇಸಿನ್‌ನ ನೀರನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆಲಮಹಡಿಗೇ ತಂದು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಗೆ ಇದು ತುಂಬಾ ದಣಿದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಜೀತದ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಕರ ಸ್ಥಿತಿಯು, ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ ಮಿತಿಗೆ, ಭೋಜನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿತು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ, ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಗೌರವದಿಂದ, ಅವನು ಮೊದಲು ತಿಂದ ಅದೇ ತಟ್ಟೆಯಿಂದ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು, ಬಹುಶಃ, ದೇವಪುತ್ರ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೆನಪಿಲ್ಲ.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಒಬ್ಬ ಕಡು ಮತ್ತು ಮುಂಗೋಪದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವನು ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ, ಅವನು ಹೃದಯದ ಬದಲಿಗೆ ಮರಳುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆಟ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಮೃದುತ್ವ ಅಥವಾ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಹೊಳಪನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವಳು

ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು, ಅವನ ಸೇವಕನಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೌದು, ಹೌದು, ಹೌದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯನಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನು ಬೆವರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಉಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದನು. ಬದಲಾಗಿ, ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕ ರಾಜ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ - ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಲು ಸಹ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ - ದಣಿದ ಅವನು ಧೂಳಿನ ಕೆಲಸದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಶಾಂತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ, ಎಲ್ಲದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅವನನ್ನು ಮೇಲಂಗಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತನಕ ಅವನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅವಳು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು, ಅಸೂಯೆ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದ, ಅವಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅವಳ ಡ್ಯಾನಿಂಗ್ ದಾರ, ಬಾಚಣಿಗೆ, ಕೂದಲಿನ ಕ್ಲಿಪ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹೋದನು. ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಮನವೊಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು, ಇತರ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದರು ಆದರೆ ನಂತರ, ಪಾರ್ಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ

ಆಂಟೋನಿಯಾ, ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದರು. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ, ಅವಳು ಕಹಿ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದಳು, ಅವಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಾರಗಟ್ಟಲೆ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಭೀಕರ ತಲೆನೋವು ಮತ್ತು ಹಲ್ಲುನೋವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು, ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು, ಅಂಕಲ್ ಮೈಕೆಲ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರು: - ನೀವು ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಕು - ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೂಗಿದಳು - ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಅನುಭವಿಸಲು ... ಆಂಟೋನಿಯಾ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ, ನೀವು ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಂತೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅವಳು ವಾಕ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಕು, ಅವಳ ತಲೆನೋವು ಹೋಗುವುದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ ... - ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ನಂತರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು: - ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯ, ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಛಾವಣಿಯ ಕೆಳಗೆ ಅಡುಗೆಮನೆ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತೇವದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳು, ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಮ್ಯಾಂಡರಿನ್ಗಳು, ಮೆಡ್ಲಾರ್ಗಳು, ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು, ಜಿಜೋಲ್, ಸೇಬುಗಳು, ಪೇರಳೆಗಳು, ಆಲಿವ್ಗಳು, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ.

ಅಣ್ಣನ ಮರಣದ ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ

ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಖರೀದಿಸಬಾರದು? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ... ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂಕಲ್ ಮೈಕೆಲ್ ಹಿಂಜರಿದರು ಆದರೆ ನಂತರ ಅವರು ಅದನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಅವನದಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ವಿಟ್ನೋರಿಯೊ ಇಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ III ರ ನೋಟದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಚಾಣಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು: - ನೀವು ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಣಗಲು ಕಲಿಯುವಿರಿ. ನೀವು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ನದಿಗೆ ಇಳಿದು ಕುಡಿಯಲು ಮತ್ತು ಅಡುಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುವಿರಿ - ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ನಿವೃತ್ತರಾಗಬಹುದು: ನಾನು ಬಡಗಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಯಾನ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊ, ವಲ್ಲಂಕಜ್ಜಾ, ಬಡಿಯಾವೆಚಿಯಾ ಮತ್ತು ಪಿಯಾನೊ ವಿಗ್ನಾ ಹತ್ತಿರದ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕುಟುಂಬಗಳು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನದಿಯು ನೀರಿನಿಂದ ಉಬ್ಬಿದಾಗ ಅದು ಅಹಿತಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ನೀವು ಗ್ರಾಮಾಂತರವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ಅವಳು ಆದೇಶದಂತೆ ಮಾಡಿದಳು: - ಕ್ಯುಮು ತು ವೋಯಿ, ಇಯು ಫಜ್ಜು - ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಬಡ ಹುಡುಗಿ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಅಧ್ಯಾಯ ಎರಡು - ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಹೊರಗಿದೆ

1936 ರ ವಸಂತಕಾಲದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಬಡ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಿಚೆರಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ, ಸ್ವೀಮ್ ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಳಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಬಡ್ಯಾವೆಚ್ಚಿಯಾ, ಸ್ಯಾನ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊ ಮತ್ತು ವಲ್ಲನ್‌ಕಾಜ್ವಾದ ವಿವಿಧ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಲಭ್ಯವಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಹರಡಿತು ಮತ್ತು ಜನರು ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಟೇಬಲ್, ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲು ಅಥವಾ ವಾಡ್ರೋಬ್ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ಬಡಗಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯ ವಹಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು: ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಬೆಂಚ್ ಅನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಗತ್ಯ ಮರವನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಂದರು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ಮರ ಕಡಿಯಲು ಕರೆದು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಒಣಗಲು ಬಿಟ್ಟರು. ನಂತರ ಮರದ ಕಾಂಡವನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಲಾಯಿತು. ಬಡಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗರಗಸವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನ ಸಹಾಯಕ: "ಸೆರ್‌ರಾ ಸೆರ್‌ರಾ ಮಾಸ್ಕೋರಾ ಡಾಸಿಯೊ ಚೆ ಡುಮೆ ಫಗಿಮೋ ಎ ಕ್ಯಾಸಿಯಾ" (ಸಾ ಅಥವಾ ಗ್ರೇಟ್ ಮಾಸ್ಕರ್ ನಾವು ಎದೆಯನ್ನು ನಾಳೆ ಮಾಡೋಣ).

ಮರದ ಕಾಂಡವನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಗರಗಸದಿಂದ ಅವರು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು ಮತ್ತು ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಕಿಟಕಿಗಳು,

ಹಾಸಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ವಾಡ್ಲೋಬ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವನು 4 ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಕೈಚೀಲ ಮತ್ತು ಸೂಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಗ್ರಾಹಕರು ತಾಜಾ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಈರುಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಬ್ರೆಡ್ ತುಂಡು ನೀಡಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಪ್ಲೇಟ್ ಪಾಸ್ಟಾ ಮತ್ತು ಚೀಸ್ ತುಂಡು. ಮುಸ್ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರು ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರದಂದು ಬಿಲ್ ಪಾವತಿಸುವ ಮೊದಲು ಮೊದಲ ಠೇವಣಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರೆಡ್ ನೀಡಿದರು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ಮಗ ತುರಿಲ್ಲು ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವನವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಳೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕಲಿತರು ಆದರೆ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮೇಕರ್ ಆಗಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ಕ್ಯಾಟಾನಿಯಾಗೆ ತೆರಳಿದರು ಮತ್ತು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಅವರು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರಾದರು, ಅವರು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಈಗ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಅವರು ಕುರುಬನ ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ಆದರೆ ಇದು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಿಚೆರಿಯ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗ ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನಂಬಲಾಗದ, ಆದರೆ ಇದು ಹೀಗಿತ್ತು: ಕುರುಬನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗೆ ಅವಮಾನದ ದೊಡ್ಡ ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ನಡುವೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಘರ್ಷಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಇದು ತುರಿಲ್ಲು ತನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಲತಾಯಿಯಿಂದ ದೂರವಿರಲು ತಳ್ಳಿತು. ಅವರ ಹೊಸ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ

ಅವರು ದೇಶವನ್ನು ತೊರೆದರು ಮತ್ತು ಕೊಮೊಗೆ ತೆರಳಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ, ತುರಿಲ್ಲ, ಅವರ ನಿರ್ಗಮನದೊಂದಿಗೆ, ಅವರು ಖಚಿತವಾಗಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ಅವರು ಇಡೀ ದಿನಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪಕ್ಕಿಗಳು, ನೋಣಗಳು ಮತ್ತು ಸೊಳ್ಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್, ಈಸ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಆಗಸ್ಟ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಡೋನಾ ಅಸುಂಟಾ ಹಬ್ಬದಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ರಜಾದಿನಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಭೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯದವರೆಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದ ನಂತರ, ಅವಳು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಳು: - ಆತ್ಮೀಯ ತೆರೇಸಾ, ಇಬ್ಬರು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಕಾನ್ಸೆಟಾವನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಚಿಕ್ಕವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಉಚಿತ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ - ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನಂತರ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಅವಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಯಮಾಧೀನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು, ಅವಳ ಸಹೋದರಿಯ ಒತ್ತಾಯದ ಒತ್ತಾಯದ ನಂತರ ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ನನಗೆ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಇದು ಬಹುಶಃ ಬಿಸಿ ದಿನವಾಗಿತ್ತು, 1938 ರ ಬೇಸಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ನನಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದರು. ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ರವಿಕೆ, ಎರಡು ಜೊತೆ ಪ್ಯಾಂಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೆ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೆ, ಆ ದಿನ ನನ್ನ ವಯಾ ಕ್ರೂಸಿಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ

ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಾವು ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾ (ಕಸ್ಸಾಂಡ್ರಾ!) ಎಂಬ ಹೆಚ್ಚು ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲದ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಈ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು, ದುರದೃಷ್ಟವನ್ನು ಊಹಿಸುವಂತೆ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಹೆಸರು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪತಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಗಾಗ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ನೋವಾರಾಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು ಆದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದು ಅವಳು ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಸಾರ್ಡಿನಿಯಾದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು, ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾರ ಉಳಿದರು, ನನ್ನ ತಾಯಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಲು ಸಾಕು, ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅದು 1939 ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ಜನಿಸಿದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ನನ್ನನ್ನು ನೋವಾರಾಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಬಯಸಿದ್ದೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಸೈನಿಕನಂತೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ, ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: - ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟರ್ನಿಮು, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ - (ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ).

ನಾವು ಶಾಕೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ನನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ, ಭಯಾನಕ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಿದ "ಕಾಸಿಟ್ಟಾ" ಅನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ನೋವಾರಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು

ಯಾವಾಗಲೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಆಂಟೋನಿಯಾಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ: ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ದೂರಿನಿಂದಲೂ ಅವಳ ಹೃದಯವು ಭಯಭೀತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕಿವುಡಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ದೇಶದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಜಾದಿನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಭಾನುವಾರದಂದು ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದವು ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅಜ್ಜ ಮೀಸೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಸ್ನಿಫ್ ಮಾಡುವ ಸ್ನಿಫ್‌ಬಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲಂಗಿಯ ಕೆಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಮೇಲಿರುವ "ಸಿಯಾನ್ಕಾಡಿಟಾ" ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ವೈನ್ ಅನ್ನು ಸವಿಯಲು ಚೌಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಜೆ ನಾವು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ದೇಶದ ಮರಳಿದೆವು.

ಕೆಲವು ಸಂಜೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಹೋದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಟ್ರಂಬೋನ್ ನುಡಿಸಿದರು, ನಂತರ ಅವರು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ದೇಶದಿಂದ 500 ಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವರು "ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ, 'ನ್ಯೂಯಾ..." ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ನಡುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತ್ರಿಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಲು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಡುಗೆಯ ಅರ್ಧದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಅವನು ಒಂದು ಲೋಟ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿದನು, ಬಹುಶಃ ವೈನ್ ಅನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಪ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಪಾಸ್ತಾವನ್ನು ಮಸಾಲೆ ಮಾಡಲು ಟೊಮೆಟೊಗಳೊಂದಿಗೆ ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಈರುಳ್ಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನನಗೆ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿತು. "ತಿನ್ನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ..."

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವೆನೆಷಿಯನ್ ಮೂಲದ ಮಹಿಳೆ ಸ್ಯಾನ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊದ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನದಿಯು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅಂಕಲ್ ಮೈಕೆಲ್ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ (ಒಂದು ಸಿಯಾನ್ಕಾಲಿಯಾ) ನೋವಾರಾದ ಔಷಧಾಲಯದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಗಿಸಿದರು. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ಆಂಟೋನಿಯಾ, ಅವಳಿಗೆ ಶಾಲು ಕೊಡು, ಇದು ಚಳಿಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಡ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಅವಳು ಮಿಶೆಲ್‌ನ ಪ್ರೇಮಿ ಎಂದು ಅವಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಈಗ ಐದು ವರ್ಷ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡದೆ ನಾನು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಯಂತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ನಾವು ನೋವಾರಾಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಜನರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡೆ. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಈ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಅನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಿಳಿ ಹುಲ್ಲು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಜೊತೆಗೆ ತಾಜಾ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಅಬ್ಬೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ನರ್ಸರಿಗೆ ಹೋದರು. ಸನ್ಯಾಸಿನಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ, ನಾನು ಕಿರುಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಎಸೆದಿದ್ದೇನೆ, ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೊಳಕು ಬಿಟ್ಟಿತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಶುವಿಹಾರದ ನನ್ನ ಮೊದಲ ದಿನವೂ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು.

ನಾನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: - ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ, ನೋವಾರಾಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆನೋವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಮಿಯೆರಿ (ಟ್ರಾಂಕ್ವಿಲೈಜರ್ಸ್) ಅನ್ನು ನನಗೆ ತಂದುಕೊಡಿ. ನಾನು ಫೆರೆಟ್‌ನಂತೆ ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಟ್ರಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡಿ, ಗ್ರೀಕೊ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದು,

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಕಾರಂಜಿ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಮತ್ತು "ಡು ಸುಸಿಟು" ಫಾರ್ಮಸಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅವರು, ಫಾರ್ಮಾಸಿಸ್ಟ್, ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ನೋವಾರಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಬಾರ್ಸಿಲೋನಾಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದೆ ... ರೇಡಿಯೋ! ಬಟಾಣಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನಾವು ಅಂಗಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಮಾರಾಟ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು: - ಟೋಪಿ ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ಅನ್ನು ಸಹ ಖರೀದಿಸಿ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿ ಸಹಾಯಕರು ಹೊಳೆಯುವ ನೀಲಿ ಮತ್ತು ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಸ್ಯಾಟಿನ್ ಎರಡು ಉಚಿತ ಸ್ಕಾರ್ಫ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಮರುದಿನ ನಾವು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆವು ಅವರು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಭಾನುವಾರದಂದು ನಾನು ನೋವಾರಾದ ಮಾರ್ಕ್ವಿಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾರನ್‌ಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಂತೆ ಭಾವಿಸಿದೆ.

1941 ರ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಯುದ್ಧದ ಮಧ್ಯೆ, ನನ್ನ ತಂದೆ, ಸಾರ್ಡಿನಿಯಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಉತ್ತರದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮತ್ತು ಚಮ್ಮಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬದುಕಲು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಾನು ವಿಚಲಿತನಾದೆ, ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಅವಳ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ತೆವಳುತ್ತಾ, ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಎರಡು ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ರಕ್ತವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಬೇಕಾದ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಶರ್ಟ್, ನಂತರ ಉಡುಗೆ, ಮತ್ತು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು, ಬಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿ ಅಜ್ಜನ ಮನೆಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದರು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಗಳ ವಿಶೇಷ. ಹಿಂದೆ, "ಯು ಲುಸು" ಅನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಇದರಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾದರು: ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವರು ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಷಿಯನ್ ಅನ್ನು ಕರೆದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮನೆಗೆ ದೀಪವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಕಡಿದಾದ ಮರದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದೆ. ನಾನು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ (ಲ್ಯಾಟ್ರಿಯಾ) ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ, ಮೂಲತಃ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಹಿಂದೆ ನೆಲ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರಳ ರಂಧ್ರ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕೋರಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಮಾರ್ಚ್ 1, 1942 ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ತಿಳಿ ನೀಲಿ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನೀಲಿ ಸ್ಯಾಟಿನ್ ಧರಿಸಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜ ಟೋರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ, ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪಿಯಾರ್ ಡಿ ಸ್ಯಾನ್ ಸೆಬಾಸ್ಟಿಯಾನೊದಲ್ಲಿನ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಗೆ, ಅಂದರೆ, ಹೌದು, ಬಸ್, ಅವರನ್ನು ವಿಗ್ಲಿಯೇಟೋರ್ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅವಳ 4 ವರ್ಷದ ಸಹೋದರಿ ರೋಸಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅವಳನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: - ನೀವು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀರಿ - (ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ).

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡವನಾದ ನಾನು ಬಿಡದೆ ನೋವರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ನನಗೆ ಅಳು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಅಜ್ಜನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆ. ಅವನೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪ್ರವಾಸದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೇಳುವ ತಾಯಿಯ ಮೊದಲ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು.

ಅಪ್ಪ ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಗ್ಯಾಸ್ ಸ್ಟೋವ್ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ನೇಹಶೀಲ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು, ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸದು. ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ, ಬಂದ ಮರುದಿನ ಆಕೆ ತನಗೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಹೇರ್‌ಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡಲು ಕೇಶ ವಿನ್ಯಾಸಕಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದಳು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಟ್ಯೂಬ್‌ಬೋಂದಿಗೆ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಕಥೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಮಾಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಹೋದ ಮರುದಿನ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ನನ್ನನ್ನು ಮರಳಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಮೊದಲ ತರಗತಿಯ ಬದಲು ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸಲು ನನಗೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಳಪೆ ನಾನು: ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಹರಾಜು ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ನನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಲಿಸಿದ ಸ್ಯಾನ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಮಾಡ್‌ನ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಮಾರಿಯಾ, ಅವಳು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಮಗಳು. ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ನೋಟ್ ಬುಕ್ ತೋರಿಸಿದೆ ಅವಳು ನನಗೆ ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಕೆಂಪು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಬರೆದಳು. ಏನು ಸಂತೋಷ, ಏನು ಸಂತೋಷ ನನ್ನ ಹೊಗಳಿದರು ನೋಡಲು, ನನಗೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಇದು. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ಹೇಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಬೆಳೆಯಲು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಗೆ ಆಹಾರವು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರು ನನಗೆ ಚೀಸ್ ನೊಂದಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬ್ರೆಡ್ ತುಂಡು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಟೊಮ್ಯಾಟೊ ಮತ್ತು ಎರಡು ಆಲಿವ್‌ಗಳ ಸಲಾಡ್ ನೀಡಿದರು. ಸಂಜೆ, ಆಕೆಯ ಪತಿ ಇದ್ದಾಗ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ಕಚ್ಚಾ ಈರುಳ್ಳಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸುಧಾರಿತ ಸಾಸುನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಸ್ತಾವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ಸಂಜೆ ಅವರು ಪಾಸ್ತಾ ಮತ್ತು ಬೀನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಮೃದುವಾದ ಮೃದುವಾದ ಪೊಲೆಂಟಾವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದರು. ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್, ಹೊಸ ವರ್ಷ, ಕಾರ್ನಿವಲ್ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕೋಳಿ ಅಥವಾ ಮೊಲವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂದಿಯನ್ನು ಕೊಂದರು, ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮಸಾಲೆಯುಕ್ತ ಸಲಾಮಿ ಮತ್ತು ಹಂದಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ಇಡೀ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಭಾನುವಾರದಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕೆಲವು ಕೊಳಕು ಟ್ರಿಪ್ ಅನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದು ಈಗಲೂ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಕರುಳುಗಳು ಪಾರ್ಸಿಲ್ ಶಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿವೆ, ನಂತರ ಹುರಿದ ಸ್ಕೆಲೋಪ್ಸ್. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಗ್ಗದ ಆಹಾರಗಳಾಗಿದ್ದವು ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯರಂತೆ ನಾವು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದರು: - ನೀವು ನೋಡಿ, ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಸೇಜ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಕ್‌ಫಿಶ್‌ಗಳ ಪ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಆ ಜನರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು - ಅವರು ಹೇಳಿದರು -. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ಖಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಇತರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ನಾನು ಅವರನ್ನು

ಭೇಟಿಯಾದಾಗ, ಅವರನ್ನು ನೋಡದಂತೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರು ನನ್ನನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು, ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡಲು ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದರು, ನಾನು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಳಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ತಂದರು. ನಾನು ಆ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಕ್‌ವೆಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಆಸನಗಳ ಮರದ ಮೇಜುಗಳಿದ್ದವು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರು ಪರಿಹಾರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನ ಮತ್ತು ವ್ಯವಕಲನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಕ್‌ವೆಲ್ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ ಎರಡೂ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಸತು. ಭಯ, ಮುಜುಗರದಿಂದ ಎಲೆಮರೆಕಾಯಿಯಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಪರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ನನಗೆ ಒಂದರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗಿನ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಲು ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ನಂತರ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಕೇಳಿದರು, ನೋಟುಕ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಗೊಂದಲಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಮತ್ತು ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಉತ್ತರಿಸಿದನು, ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಆಗಿ ಎರಡನೇ ತರಗತಿಗೆ ದಾಖಲಾತಿ: ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ಸಮಸ್ಯೆ ತಲೆದೋರಿತು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮೈಕೆಲ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆಯ ಅವಶೇಷವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ನನಗೆ ಒಂದು ದಿನದೊಳಗೆ ನನ್ನ

ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಫೋಲ್ಡರ್ ಖರೀದಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಳಿ ಹಣವಿತ್ತು ಆದರೆ ಅವರು ಉಳಿತಾಯದ ಗೀಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು, ಜಿಪುಣರು, ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿ ಕ್ಲಿಪ್ಪೊಂದಿಗೆ ಪ್ಲೈವುಡ್ ಫೋಲ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಪೆನ್ನು ಕೂಡ ಖರೀದಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಒಂದು ತೆಳ್ಳಗಿನ ಮರದ ತುಂಡಿನಿಂದ ತುದಿಗೆ ನಿಬ್ ಅನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಎರಡು ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಬೇಕಾಯಿತು. 1942 ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1 ರಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರು. ನಾನು ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಶಾಲೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಜನನ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವಳು ಮೊದಲು ಪೊಡೆಸ್ವಾಗೆ ಹೋದಳು. ಶಿಕ್ಷಕಿ ದಯೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, ಆದರೆ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ, ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಬಲಗೈಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವಳು ರಬ್ಬರ್ ಪ್ರಾಸ್ಟೆಸಿಸ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಪಾಸ್ತಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಅಪಘಾತದಿಂದಾಗಿ. ನನಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸನವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡದ ನನ್ನ ಹೊಸ ಸಹಚರರು, ನನ್ನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕುತೂಹಲಗೊಂಡರು, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡರು: - ಇದು ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಾ-ಸಿಕ್ಕಾಗುತ್ತಿದೆ? - (ಈ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯಾರು?). ತುಂಬಾ ಹೆದರಿ ನಾಚಿಕೆ ಆಯ್ತು, ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಟೀಚರ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಕಾಡು ಮಗು ಮತ್ತು ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ಹೊರಡಲು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ನಾನೇ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಧಳಿಸಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ನನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಳೆಯಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮರುದಿನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಣಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಅದೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ನಡುಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಶಿಕ್ಷಕಿ, ನನ್ನನ್ನು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು,

ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಪ್ಲೇಗ್‌ನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಕಾರಣ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಾನು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವೈನ್ ಬಾಟಲಿಯ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಸಂತೋಷದ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಉದ್ದನೆಯ ಹತ್ತುವಿಕೆ ಹೇಸರಗತ್ತೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀಡಲು ಎಲೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನೇರಳೆಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಆರಿಸಲು ನಾನು ಅರ್ಧದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.

ನಾನು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ನಾನು ಸಿಕಾಡಾಸ್‌ನ ಕಿವುಡಗೊಳಿಸುವ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಮತ್ತು ಸುಡುವ ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ, ಜೀವಂತ ಆತ್ಮವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಆ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಆ ಹೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಲಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಅವನು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋಟೆಲಿನ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಡರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಡಿದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚುರುಕಾದ, ಅವನು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಟೀನುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಅವನು

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸಿದರು.

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ವರದಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಿದರು, ನಂತರ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಚಿಹ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ: ನನ್ನ ವರದಿ ಕಾರ್ಡ್ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಡವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಾನು ಇತರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಬೈಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟರು, ಬಹುಶಃ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಡ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಹುಡುಗಿ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಮೂರು - ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಆಟಗಳು

ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಯವು ಎಂದಿಗೂ ಹಾದುಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಏಕೈಕ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಇಡೀ ದಿನ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕಾಡಾಗಳ ಕಿವುಡ ಚಿಲಿಪಿಲಿ, ಸಿರೋಕೊ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ನುಸುಳಿದಾಗ. ಸ್ವೀಮ್ ಅಂಕುಡೊಂಕಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಣಿವೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದವು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆಕಾಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳ ನಡುವೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನದೇ ಆದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ: ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಹೆಡ್‌ಸೇವರ್ ಬಂಡೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿದ ನೈಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ನಂತರ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಭಯದಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ನಂತರ ನಾನು ರಾಕ್ ಅನ್ನು ಡ್ರ್ಯಾಗನ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ, ಅದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪರ್ವತದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರದಾದ್ಯಂತ ಭಯವನ್ನು ಹರಡಿತು. ನಾನು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದೆ, ಅದು ಹಾರುವ ದೋಣಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದೂರದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು

ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದೆ. ಹೊಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಏಡಿಗಳು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಊದಿಕೊಂಡವು, ಅವುಗಳು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾಳ ಅಹಿತಕರ ಮುಖವನ್ನು ನಾನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ: ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವಳ ತಂಗಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಅವಳು ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಳು: ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವಳು ನನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಭರವಸೆಯಿಂದ ದಿಗಂತವನ್ನು ಸ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಯಾನ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊ ಮತ್ತು ವಲ್ಲಂಕಜ್ವಾದ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಎಲ್ಲರೂ ತೊರೆದರು. ಉಳಿದದ್ದು ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವೃದ್ಧರು ಮಾತ್ರ. ಅವು ಮೂಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಜೀವನವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಮಯವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬಿದ್ದರು, ಒಂದು ದಿನ, ಯುದ್ಧವು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ನಾಗರಿಕತೆಯು ಚದುರಿದ, ಸತ್ತ ಮತ್ತು ನಡುಗುವ ಮನೆಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ತನ್ನ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು, ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನಾನು ಈ ಅಥವಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು. ನಾನು ಕುಟುಂಬವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ಸಮುದ್ರದ ಎದುರು ತೀರದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ನೀಲಿಯನ್ನು ಮೀರಿ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ಅವರ ನಡುವೆ ಎತ್ತರದ ಮತ್ತು ದುರ್ಗಮವಾದ ಪರ್ವತವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವಳು

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವಳು ಆ ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದಳು. ಕೂಗಲು, ಕಿರುಚಲು, ನಿಂದಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿಂದಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಧ್ವನಿ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಹ ಅವನ ಧ್ವನಿಗೆ ಹೆದರಿದವು. ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳು ತನ್ನ ಕ್ರೆಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಧ್ವನಿಯ ಪರಿಮಾಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು, ಕುರಿಗಳ ಬ್ಲಿಟಿಂಗ್ ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿತು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಭಾವಿಸಿದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮೇಲಾಗಿ, ನಾನು ಮೌನವಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿರಂತರ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ದಣಿದ ಹೋರಾಟ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ: ಅವಳು ವಯಸ್ಸಾದವಳು ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕಳು, ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳು ಮತ್ತು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಲು, ಒಗೆಯಲು, ಅಂದರೆ ಅವರು ಹಾಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದರು, ಮೊದಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಕತ್ತರಿಸುವ ಅವಧಿಯ ನಂತರ, ಅವರು ಕುರಿಗಳ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಿಳುಪುಗೊಳಿಸಲು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ನಂತರ ಹಾಸಿಗೆಗಳ ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ದಡದ ಕಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಚಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಂದಿ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಧರಿಸಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚದೆ ಕ್ರೇಫಿಶ್ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ, ಅವುಗಳ ಉಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಹಿಸುಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಜಾಣತನದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹುರಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ: ನನಗೆ ಅದು ವಿಶೇಷ ಭೋಜನವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏಡಿಗಳ ಬದಲಿಗೆ, ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿದ ತಕ್ಷಣ, ಭಯಭೀತರಾದ ಸಣ್ಣ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಲಂಬವಾಗಿ ಜಿಗಿತದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತವೆ, ನನ್ನನ್ನು ಭಯದಿಂದ ಜಿಗಿಯುತ್ತವೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಆಟದ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾದಾಗ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಅಂಕಲ್ ಮೈಕೆಲ್‌ಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾರ್ಡಿನೋ ಕುಟುಂಬವು ಕಣಿವೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವನಾಗಿದ್ದ ಮಿಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಆಡಿದೆ.

ಅವಿವೇಕಿ ಗೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಕುರ್ಚಿ ಮತ್ತು ಮೇಜುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಲು ತರಲು ನದಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರು ತುಂಬಲು ಬಕೆಟ್ ಹೊಂದಿದ್ದರು, "ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ" ಅವರು ಅದನ್ನು ಹಾಲುಕರೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಸುಗಳ ಮಾಲೀಕ, ಮಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪೆಲಿಯಾ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ನನಗೆ ಅರ್ಧ ಗ್ಲಾಸ್ ನೀಡಿದರು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಹಾಲನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ: ಅವಳು ಬಿಸ್ಕತ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟರ್ನಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಉಂಗುರದ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಾಗ. ಹಾಲು ಕುದಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅದರ ಕೊನೆಯ ಬಿಟ್ ಅನ್ನು ಕೆನೆ ತೆಗೆದಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಮನೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹಾಸಿಗೆ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ಹಾಸಿಗೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದರೆ, ಎರಡು ಕಬ್ಬಿಣದ ಟ್ರೇಸಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ

ಮಿಲಿಟರಿ ಕಂಬಳಿ ಮಾತ್ರ, ಜಿಡ್ಡಿನ ಮತ್ತು ಸುಸ್ತಾದ. ಪ್ಯಾಂಟಿಯಿಲ್ಲದ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಶರ್ಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಚಳಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಮೇಲ್ವಾಪಣಿಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿದ ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮೆಟ್ಟಿಲ ಬಳಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನೇಕೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ಕೂಡ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಅದೇ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಲಗಲು ಹೋದರು, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮೈಕೆಲ್ ಅವರ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡರು.

ಮಲಗುವ ಸಮಾರಂಭವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಿತು: ಮೊದಲು ನಾನು ಮಲಗಲು ಹೋದೆ, ನಂತರ ಅದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಸರದಿ, ನಂತರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟೆ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋಡೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆ ದೀಪವನ್ನು ಆಘ್ ಮಾಡಿದನು. ಚೇಷ್ಟೆಗಾರನಾಗಿದ್ದ ನಾನು, ಹೇಗಾದರೂ ನೋಡದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದೆ: ಅವನು ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿದ್ದಾಗ, ಡಿಂಗ್-ಡಾನ್ ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಚೀನಾದ ನೆರಳಿನಂತೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿತವಾದ ಅವನ ಸಿಲೂಯೆಟ್ ಅನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. - ಓಹ್, ಅದು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು! - ಅವನು ಹೇಳಿದನು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕುಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ವೈನ್ ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿತು. ಅವರ ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಚ್ಚಳಗಳು ಇದ್ದವು, ಅಂದರೆ, ಅವರು ಒಣಗಿದ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳು. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಜಿಡ್ಡಿನ ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ನಂತರದ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಶುದ್ಧ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಳಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವ ಸ್ಕಾರ್ಫ್, ನನ್ನ

ಒಳ ಉಡುಪು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಇರಿಸಿದರು. ನಾವು ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾನುವಾರದಂದು ಮಾತ್ರ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂದಿಯನ್ನು ಕೊಂದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಾಸೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದರು. ಬೇಯಿಸಿದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಂದಿ ಕೊಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಟೆರಾಕೋಟಾ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾಜಾ ಬ್ರಾಡ್ ಬೀನ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ತಿನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತಿನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಎಪ್ರಿಲ್ ಆಗಿತ್ತು, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಬ್ರೆಡ್ ಜೊತೆ ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕಿರುಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಓಫೆಲಿಯಾಳನ್ನು ಅವಳ ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದರು.

ಅವರು ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತೆಳುವಾಗಿದ್ದರು, ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ: ನಾನು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಪಾತ್ರ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವೇ ತಿನ್ನಿರಿ ಆದರೆ ಬೇಡ. ನಂತರ ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.- ಅವರು ನನಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು, ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ, ಹಂದಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋದರು, ಬದಲಿಗೆ ಹಂದಿಯ ಹಂದಿಯ ಪಾತ್ರ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು: ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇದು ನಾನೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವರು ನನಗೆ ಪಾವತಿಸುವಂತೆ

ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಾನು ಅವರ ದುರಾಶೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಆಹ್ಲಾದಕರ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಚಿಗಟಗಳು ಮನೆಯಾದ್ಯಂತ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದವು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕುಟುಕಿದರು ಮತ್ತು ಚಿಗಟಗಳು ನನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ನನಗೆ ಆಲಿವ್ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಗ್ರೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಂತೆಯೇ, ನನ್ನ ತಲೆ ತೊಳೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಹೇನುಗಳಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ನೀರು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಗ್ರೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡವನೂ ನನ್ನಷ್ಟು ಕೊಳಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರೂ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಡೆಸ್ಕಿಗೆ ತಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದರು. ನನ್ನ ದೇಹವು ವಿವರಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಕೊಳಕಾಗಿತ್ತು. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಫೆರಾಗೋಸ್ಟೋ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತೊಳೆದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷ, ನಾನು ಬ್ರೇಜಿಯರ್ನ ಕುದಿಯುವ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನನಗೆ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದರು. ನಾನು ಎರಡು ಪಾರಿವಾಳದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಎರಡು ಗುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ, ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರುಚಿದೆ ಆದರೆ ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲಿಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇವೆ. ಶಾಲೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದು

ಭಾನುವಾರದಂದು ನಾನು ಬಾಲ್ಯನಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಿಸ್ ವಿನ್ಸೆಂಜಿನಾ ಅವರ ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸಂ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಮುಖ್ಯವಾದ ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಏನೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಚರ್ಚೆ ಹೋಗುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾದ್ರಿ, ಫಾದರ್ ಬೂಮಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಎದುರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೆಲವೇ ಬಾರಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನಗೆ ವಾಕರಿಕೆಯಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸಿದರು: "ನೀವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ಆ ಪಾದ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ." ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸಂ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ನಿರಾಳವಾಯಿತು. ಯುವತಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಕಿರುಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಜೀಸಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ, ಸುಳ್ಳು, ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಯುವತಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾನ್ ನಿಕೋಲಾದ ಪಾದ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ: ಕಾರ್ಪಸ್ ಕ್ರಿಸ್ಟಿ ದಿನ.

ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು, ಆದರೆ ಯಾರೋ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅದನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಬಹುನಿರೀಕ್ಷಿತ ದಿನ ಬಂದಿತು: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚ್ ಉಪವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸಮ್ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವಳು

ಭಾವಿಸಿದಳು. ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದಳು: "ಸುಳ್ಳುಗಾರ, ಅಸಭ್ಯ." ನನ್ನ ಟೀಚರ್ ಕೂಡ ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇತರ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಪುರೋಹಿತರು ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ದು ನಿವೇದನೆಗಾಗಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕೇಳಿರದ ಸುಂದರ ಪದಗಳನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ: "ಪಾದ್ರಿಗಳು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ." ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಎಂದು ಐದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮೇರಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಪಾದ್ರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: - ಯುವತಿ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದಳು - - ಹೌದು, ಆದರೆ ನೀವು ನನಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು - ಹಾರ್ಪಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಾಮೂಹಿಕ, ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಹೊರಡುವಾಗ ಅವರು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಮುತ್ತಿಡಲು ಮತ್ತು "ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಅಜ್ಜನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ನುಡಿಗಟ್ಟು, ನಂತರ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಸುತ್ತಲೂ ಹೋದೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಗೇತಾನಾ ನನಗೆ ಒಂದು ಕಿರುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ನನಗೆ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಮಾರಂಭ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಬಿಸ್ಕತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾನಿಟಾವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಾರ್ಗೆ ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರು ಉಳಿಸುವ ಉನ್ನಾದದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು:

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವು ಪಾಸ್ಟಾ ತಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವು ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಮ್ಮನ ಪೋಟೋ ಕಳುಹಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ನಾನು ಎರಡನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆ ವರ್ಷ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದೆ: - ಕನಿಷ್ಠ ಭಾನುವಾರದಂದು ನಾನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕು -. ಅಸ್ತಮಾದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು, ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಮಾವನೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವ ಗಂಡನಿಂದ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮಗಳು ಅವನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದಳು, ಭಾಗಶಃ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ.

ನಾನು ತೊಳೆಯಲು ಲಾಂಡ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಿಚೆಲ್ಲೋನಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಹ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ: ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಅವನು ಸತ್ತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾಗೆ ಬಂದಳು. "ನೀವು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದ್ದಾಗ, ಸಂಗೀತ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ "ಪೆಜೋಡ್ಯೂರೋ" ಎಂಬ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಅನ್ನು ಅದರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅಂಕಲ್ ಮೈಕೆಲ್, ಅವನು ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಔದಾರ್ಯದ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಗೆಸ್ಚರ್‌ಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾದುಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದನು: "ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ, ಬಂದು ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ". ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಅಪರೂಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ನಾನು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಬೇಸನೊದಿಂದ ಡಾ. ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾರಿಸಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಸದಸ್ಯರನ್ನು "ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು" ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು, ಅವನು ತನ್ನ ಜಾಕೆಟ್ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕನ ಮಗ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಗಿಯಾನಿ ಕೊಸೆಂಟಿನೊ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಗ್ಯಾಂಗ್ ಲೀಡರ್‌ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಯುದ್ಧದ ಮಧ್ಯೆ, ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾಂಬ್‌ಗಳು ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿಹೋದರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪರಿಚಯಸ್ಥರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು. ನನಗೆ ಇದು ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಚೂರುಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಲ್ಯಾಂಡೊ ಪೇಸ್ಚಿ, ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕನ ಮಗ ಬಾಂಬ್‌ನಿಂದ ಹರಿದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ದುರಂತ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬಂದಿತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಬಾರಿಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ರೋಸಾ ಮತ್ತು ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ

ತಂದೆಯನ್ನು ಬೆರ್ಸಾಫ್‌ಗ್ಲಿಯರ್ ಆಗಲು ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಮರಳಿ ಕರೆಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಟುಹೋದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ ಅವನ ತಾಯಿ ಎಮ್ಮಾ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಅವರು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಕಹಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು: ಎಮ್ಮಾ 12 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬದುಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವರು ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ - ಇದು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8 ರ ನಂತರದ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಿರತೆಯ ಅವಧಿಯಾಗಿದೆ - ಅವರು ಮಿಲಿಟರಿ ಸೇವೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲು ನೋವಾರಾಗೆ ಮರಳಿದರು. ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಚಪ್ಪಲಿ ತಯಾರಕರ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಆದರೆ ಚಾಣಾಕ್ಷ, ತಂದೆ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಆದರೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಪಿಯಾರ್ಬಾ ಬಟೋಲಮಿಯಲ್ಲಿನ ಹತ್ತುವಿಕೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯವನು ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಲು ನಾನು ನನ್ನ ತೋರುಬೆರಳು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ನಗುತ್ತಾ "ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 44 ರಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಿನ ಹುಡುಗ ಜನಿಸಿದನು, ಅವನಂತೆ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನ ...

ಬಡಿಯಾವೆಚಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು. ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದೆ.

ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಿಂದ ಇಳಿದು ನದಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಶಾಂತಿಯುತ. ಅಜ್ಜಿ ಇನ್ನೂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಅವಳು ನೋಣಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಲಿವ್ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು, ಆದರೆ ಅವನು ಹದಗೆಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅವನಿಂದ ಓಡಿಸಿದೆ. ನವೆಂಬರ್ 2, 1944 ರಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ 66 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರು. ಅಪ್ಪ ಇನ್ನೂ ಸಿಸಿಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರೂ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. 45 ರಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಮರಳಿದರು ಮತ್ತು 46 ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹೋದರ ಗ್ಯೋಸೆಪ್ಪೆ ಜನಿಸಿದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕು - ಎಣ್ಣೆ, ಕೋಬ್ಬೆಬ್ಬ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಕಣ್ಣು

ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಯುದ್ಧವು ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಿತು, ಸಂವಹನವು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಬರ್ಸಾಗ್ಲಿಯೇರಿ ಕಾರ್ಪ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದರು. ಯುದ್ಧದ ಕಾರಣ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರು. ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದರು, ಆದರೆ ನಂತರ ಪಟ್ಟಣವು ಬಾಂಬ್ ಸ್ಪೋಟದ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರು.

ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಆ ಜನರ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದೆ. ಊಟದ ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೂ ಸದಾ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದ ಕುಟುಂಬವಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಒಣ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ: ನಾನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಿಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅವರಿಗಾಗಿ ತಿಂಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲವು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬ್ರೆಡ್ ಕೂಡ: ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಒಂದು ಸ್ಲೈಸ್ ಅನ್ನು ನಾನು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ನನಗೆ ಬರೆಯಲು ಕೆಲವು ಕಾಗದವನ್ನು ನೀಡಿದರು, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುವಂತೆ

ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಆಟಿಕೆಗಳು, ಕುರ್ಚಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ನನಗೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕ ತಂಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಗಳು, ಆದರೆ ಅವಳ ಅಕ್ಕ ನಮಗೆ ಚಿಂದಿ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೂದಿಯಿಂದ ತೊಳೆಯಲು ಹೋದರು, ಮತ್ತು ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಲು ಹೊತ್ತಿಸಲಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ.. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಜಿಡ್ಡಿನ ಮತ್ತು ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸದಿರಲು ನದಿಗೆ ಹೋದನು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದ ನಾರುಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಡುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಸುಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಳಗೆ ಅದು ಬಿಳಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಒಣಗಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದರೂ ನಾನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವಳ ಸೊಸೆ ಕೂಡ ಟುರಿನ್‌ನಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಲಮಗನಾದ ಸಾಲ್ವಟೋರ್‌ಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ರಾಣಿಯಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಸೋಪ್, ಲಿನಿನ್ ಟವೆಲ್, ಡಿಶ್ ಡ್ರೈಯರ್, ಮೇಜುಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಕನಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು, ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾರಂಜಿಯಿಂದ ನೀರು ತರಲು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಉತ್ತರದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಧುವಿಗೆ ಬೇಬಿ ಜೀಸಸ್‌ನಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು: ಗೊಂಬೆಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಮಡಕೆಗಳು ಮತ್ತು ತಟ್ಟೆಗಳು. ನಾನು

ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಬಲಹೀನನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಇದ್ದವು ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅಯ್ಯೋ: ಅವರು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಂದ ಕದ್ದದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀವು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಳಿಲುಗಳಂತೆ ನಾನು ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಹಾಲನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಟೀಚಮಚದೊಂದಿಗೆ ಕೆನೆ ತೆಗೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನಗೆ ಕರಿದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ನನಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹುರಿಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ: - ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದು ಹಾದುಹೋದಾಗ ಅದನ್ನು ಇಡೋಣ (ಅವನು ಮೆಸ್ಸಿನಾದ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದನು, ಅವನು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಾಜಾವಾಗಿ ರವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು) ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ಹಣ ಪಡೆಯಬಹುದು -. ಅವರು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಂತರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ಮೆಸ್ಸಿನಾ ಜನರು ಬಹುಶಃ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನಬಹುದು, ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಲು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆ ಸುಂದರವಾದ ಚೆಸ್ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿದ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅವನ್ನು ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆಯ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ (ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲ ದೀಪದಿಂದ ಜಿನುಗುವ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಗ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿದ ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ) ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ನಾವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಚೆಸ್ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ನೀವು ಉಪಹಾರವನ್ನು

ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ". ನಾನು ಪಾಲಿಸಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಅವು ಎಣ್ಣೆಯ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ತಂದವು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸುಮಾರು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡರು: - ನಾನು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೂ ತಡವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಚೆಸ್ಕಟ್ಟಳನ್ನು ಸಹ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇನೆ -. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಕೋಪಗೊಂಡಾಗ ಹಳದಿ, ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಂಪು: ಸಣ್ಣದಾದರೂ, ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಕಿರಿದಾದ ರಂಧ್ರಗಳಂತೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಭೇದಿ ಮತ್ತು ಹುಳುಗಳು ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದವು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಒಂದು ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಹುಳುಗಳನ್ನು ದೂರವಿಡುತ್ತದೆ, ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮನವೊಲಿಸಲು ಗೊಣಗಿದಳು ... ನಂತರ ಅವಳು "ಪ್ರಿಚೆಂಟು" ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು: - ಮಜ್ಜೆ ಅನ್ ವರ್ಮು ಗ್ರೂಸ್ಸು ಕ್ವೆನ್ನು ia ಪಗಾನಾ, ùa ಯು ಮಜ್ಜು ಚಿ ಸುಗ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್. ಅಥವಾ ಸೋಮವಾರ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಮಂಗಳವಾರ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಬುಧವಾರದಂದು ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಗುರುವಾರ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ವಿನಾರ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅಥವಾ ಸಬುಟುನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಈಸ್ಟರ್‌ನ ಮ್ಯಾಟಿಯಾ ಡು ಜುರ್ನು ಆಫ್ ಈಸ್ಟರ್ ಯು ವಿರ್ಮು ಸ್ವರ್ಡು ಡು ಎ ಟಿಯೆರಾ ಕ್ಯಾಸ್ಕಾ.-

(ನಾನು ಪೇಗನ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಕೊಬ್ಬಿನ ಹುಳುವನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಪವಿತ್ರ ಸೋಮವಾರ, ಪವಿತ್ರ ಮಂಗಳವಾರ, ಪವಿತ್ರ ಬುಧವಾರ, ಪವಿತ್ರ ಗುರುವಾರ, ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರ, ಪವಿತ್ರ ಶನಿವಾರ, ಈಸ್ಟರ್ ದಿನದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ವರ್ಮ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ).

ನಾನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದೆನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಆವರಣವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ಕೋಣೆಯ ಗಾತ್ರದ ಯಂತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷ-ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋದೆ. ಹುಣ್ಣುಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಅವರು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಳಿ ಪಾಪ್ ನೀಡಿದರು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೇಡಿಯಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಇದು ಜಠರದುರಿತ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ನೋವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಕೆಲವು ಉಪಶಮನಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಒಂದು ಚಮಚ ನೀರನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಪಿಯಾಸೆನ್ನಾದಿಂದ ಅರ್ಮಾಂಡೋನ ಸ್ನೇಹಿತ ಪಾವೊಲೊ ನನ್ನನ್ನು ತಜ್ಞರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಡಾ.ಮಜ್ಜಿಯೊಗೆ ಬಂದರು. ಗ್ಯಾಸ್ತ್ರೋಸ್ಕೋಪಿ ಉಪಕರಣವು ಗಂಟಲಿನ ಆಚೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಈ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ," ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, "ಪೈಲೋರಸ್ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ." ಗ್ಯಾಸ್ತ್ರೋಸ್ಕೋಪಿ ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೊರೆದರು. ನಾನು IV ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಟ್ರಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ವೈದ್ಯರು ನನಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಬಲವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದರು. ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಉಪಕರಣವು ಇನ್ನೂ ಹಾದುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಮತ್ತೊಂದು ಇನ್ನೂ ಬಲವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯ ಐದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಉಪಕರಣವು ಪೈಲೋರಸ್ ಅನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. "ಪವಾಡ!" ಡಾ. Mazzeo ಹೇಳಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಟ್ಯೂಬ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದ ನಂತರ ಅದು ಜನ್ಮಜಾತವೋ ಅಥವಾ ಕಾರಣವೋ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ನನಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ: "ಬಹುಶಃ ಇದು ಜಿರ್ಮಿ ನನಗೆ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಎಣ್ಣೆ." ವೈದ್ಯರು ಅವನ ಕೂದಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು: "ಎಣ್ಣೆ? ಮತ್ತು ನೀವು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೀರಿ!". ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಗ್ಯಾಸ್ತ್ರೋಸ್ಕೋಪಿಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಜ್ಜಿಯೊ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಈಗ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಕೆಲವು ಧಾರಕ ಔಷಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಆನಂದಿಸಬಹುದು.

ಬಾಲ್ಯನಿಯಿಂದ ಯಾರೋ ಕರೆದರೆ ಅತ್ತ ತಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಅವರು ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಲೋಟ ಫೆರೋಕ್ವಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಗಂಡನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಒಂದು ಲೋಟ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯೂ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಿತು. ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಅವನು ಕುಡಿಯುವ ವೈನ್‌ನಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ತಲೆನೋವು ಇತ್ತು, ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರಣ ಯಾರದೋ ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣು. ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು: ಅವಳು ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಒಂದು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದು ನಂತರ ತಲೆನೋವಿಗೆ ಪ್ರಿಚೆಂಟು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು: - ಒಗ್ಲಿಯು ಬಿರಿದಿಟ್ಟು, ಓಗ್ಲಿಯು ಸಂತಿಸ್ಸಿಮು, ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಓಡಿಸಿ. morocchiu, ogliu biriditto, ಪಡೆಯಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಮಮ್ಮುಕ್ಯಾವನ್ನು ಓಡಿಸಿ... (ಪೂಜ್ಯ ತೈಲ, ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ ತೈಲ, ಈ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತು ಈ ದುಷ್ಟ ಕಣ್ಣು, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ತೈಲವನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ದೆವ್ವವನ್ನು ಓಡಿಸಿ ...).

ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಎಣ್ಣೆಯ ಈ ತಾಣವು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತೆ, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದುಷ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕೋಣೆಯ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ತಲೆನೋವು ದೂರವಾಯಿತು.

ಗಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು, ಕೋಬ್ಬೆಬ್ಬಗಳನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾಂಸದ ಸಣ್ಣ ತುಂಡು ಸಾರು ಮಾಡಲು ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಭಯಾನಕ ಮಿಶ್ರಣವು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು! ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರು ನನಗೆ

ಮೆಗ್ನೀಷಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಗಾಜಿನ ನೀರನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಎಲ್ಲಾ ನಡುಗುತ್ತಾ, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು: ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಟೋ ವರೆಗೆ ದಾರದಿಂದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಮತಲ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳೆದಳು. ಒಂದು ತುಣುಕು ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಆ ವರ್ಷ ಸಾವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿತು.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ದೇವರಲ್ಲಿ, ಸಂತರಲ್ಲಿ, ಮಡೋನಾದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8 ರಂದು ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪು ಮಡೋನಾಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾದ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಂಡಾರಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಆಗಲೇ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ತಿಂದಾರಿಯ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅತ್ತ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಪ್ಪಿನಿ (ಚಪ್ಪಲಿ) ಮಾಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಕಾಡು ಮೊಲಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದರು. ಉತ್ತಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕೂಡ ತುಂಬಿದ ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಖವನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ "ವೇರ್ ಈಸ್ ಝುಯಾ, ಮೈ ಬ್ಯೂಟಿ" ಎಂಬ ಹಾಡು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು "ಜಿರಿಯು" ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ.

ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರಲು ಸಂಜೆ ಹನ್ನೊಂದರ ಸುಮಾರಿಗೆ ತಿಂದಾರಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನನ್ನ ದುರ್ಬಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ದಣಿದ ಮತ್ತು ದಣಿದ ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಎಳನೀರು ಕೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಇತರ ದಣಿದ ಜನರಂತೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಖರೀದಿಸಲಿಲ್ಲ: ಅವರು ಬಿಸಿನೀರು ಹರಿಯುವ ಚರ್ಚ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಕಾರಂಜಿಗೆ ಸರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಇದು ಶಾಖವನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲು

ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರು ಕಡಲೆ, ಬ್ರಾಡ್ ಬೀನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾನೆಲಿನಿ ಬೀನ್ಸ್ ಖರೀದಿಸಿದರು, ನಂತರ ಅವರು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋದರು, ಮದಿನುಜ್ಜಾವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಆಲಿವ್ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ತಿನ್ನಲು ಹೋದೆವು. ನಾನು ತುಂಬಾ ದಣಿದಿದ್ದೆ ಎಂಬುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ, ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಸಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಆಹಾರವಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವು ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಕಾಡು ಮೊಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲವು ಸಂಜೆ ಮೊದಲು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋದರು, ಬದನೆಕಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೆಣಸುಗಳು, ದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಬಿಸ್ಕತ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಾರಿಗೆ ಸಾಧನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು: ಕಾರು ಅಥವಾ ಕುದುರೆ ಬಂಡಿಗಳು. ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನೋವುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಐದು - ಗೂಬೆಗಳು

ಇನ್ನೂ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಸ್ಯಾನ್ ಜಾರ್ಜಿಯೊ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಮ್ ಸಂಡೆಯಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಸಮಾರಂಭವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ನಡೆಯಿತು, ಪಾದ್ರಿ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು, ನಂತರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು.

ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪು ಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ, ಆದಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಡುಪನ್ನು ತೂರಿ ಹತ್ತಿರ ತಂದಳು: ಕ್ಯಾಮೊಮೈಲ್ ಇನ್‌ಲೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ಅವರು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ನಂತರ: - ಈಗ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ - ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದರೂ, ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಗದರಿಸಿದರು: "ನೀವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಬಾರದು, ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಾಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪ ಮಾಡಬಹುದು."

ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಪವಿತ್ರ ಮಾಸ್, ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ ಮನೆಗೆ. ಎಂದಿನಂತೆ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಆಕೆಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ನರ ಕೆಮ್ಮು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ವಿವರಿಸಲಾಗದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು: ಆ ದಿನ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ

ಯಾರಾದರೂ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಉಗುಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಅವನು ಜಗ್ಗನ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಗುಳು ಮತ್ತು ನೀರು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ದ್ರವವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಪವಿತ್ರ ವಾರದಲ್ಲಿ, ಸನ್ಯಾಸಿ ನಡೆಸುವ ಸಂಜೆಯ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಜನರು ರಾತ್ರಿಯೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಗುರುವಾರ ಕೊಲೊಂಬೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು, ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀರು ಮತ್ತು ಅನೆಲ್ಲಾದೊಂದಿಗೆ ಕುದಿಸಿ ವಿಷಕಾರಿ ಬಣ್ಣ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಉಪವಾಸದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ನಾವು ಗೋಧಿ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಚರ್ಚುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ, ನಂತರ ನಾವು ಮೊಮ್ಮಗಳ ಮೂರು ಎಲೆಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದ್ದೇವೆ (ತೀವ್ರವಾದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಔಷಧೀಯ ಮೂಲಿಕೆ) ಇದು ಇಡೀ ವರ್ಷ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಯಿಸದಿರಲು ನೀವು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಸೂಜಿ ಕುಟುಕುತ್ತದೆ, ನೀವು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಆ ದಿನಕ್ಕೆ, ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ, ನನಗೆ ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯೇಸು ಅಳುತ್ತಾನೆ. ಶನಿವಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮಾಸ್ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ತಂದು ಪಾದ್ರಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದರು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈಸ್ಟರ್ ನಂತರ ಮಂಗಳವಾರ ಆಯೋಜಿಸಲಾದ ಶಾಲಾ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಎರಡು ಮೊಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಸ್ಟರ್ ದಿನದಂದು ಅವರು ನನಗೆ ರಾಯಲ್ ಪಾಸ್ಪಾದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು, ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡದಂತೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಎಷ್ಟು ಜಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ

ರೂಪುಗೊಂಡ ಬಾಣಲೆಯ ಮಸಿಯಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು: "ಅವರು ಹಣ ತಂದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಿ."

ಅವನು ಚಲಿಸುವವರೆಗೂ ಅವಳು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಗುಲಾಮರಂತೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಲೈರ್ ಮತ್ತು ಐದು ನನಗೆ ನೀಡಿತು. ನನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಹುಂಡಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಲಾಟರಿ ಆಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಗೆಲ್ಲುವ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ನನ್ನದು ಸುಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾನು ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದೇನೆ: ಅವರು ಸ್ಕರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಿಳಿ, ಕಂದು ಅಥವಾ ನೀಲಿ ಹತ್ತಿಯ ಮೊಣಕಾಲು ಸಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು, ಅವಳು ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಕ್ಸ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇತರ ಬಣ್ಣಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ. ಎಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನಿಂದ ಬೆಂಬಲಿತವಾದ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ, ಕಾಲು ಇಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಪಾದದವರೆಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕಘ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ನಾನು ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಐದು ಲೈರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೋಡಿ ಸಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆ ದಿನ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಮರೆಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಲು ಹೋದಾಗ

ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡಂತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕಾಗದದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡವು.

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನಗೆ ಲಾಟರಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗಲೂ ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೌದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಹಣ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು, ಅವರ್ ಲೇಡಿ ಆಫ್ ಸೋರೋಸ್ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಅವರು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವಮಾನದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವಳ ತೀವ್ರ ನೋಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಂದ ಎರಡು ಬಾರಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಕಳಪೆ ಫಲಿತಾಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಡ್ಡಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೇವಲ ಬೆಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೆ, ಒಂದು ದಿನ ಕುಡುಕ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಟ್ರಿಪ್ಪೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ತಿನ್ನಲು ಒಂದು ತುಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸೈನಿಕರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವನು ಅವನನ್ನು ತೆರೆದ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕೊಂದನು. ಇದು ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಕ್ಕಲು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಗೋಧಿ ಮತ್ತು ಬಾರ್ಲಿಯ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಲು ಹೋದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನದಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ತಿಂಡಾರ ಗಿರಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗೆ ನೋವಾರಾಗೆ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ, ಅವರು ಇಬ್ಬರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದರು, ಅವರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಹಿಟ್ಟು ತಂದವರಿಗೆ ಬ್ರೆಡ್ ತಯಾರಿಸಲು ಒಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ರೆಡ್.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ, ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳು ಹಣ್ಣಾದಾಗ, ನಾನು ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಟೇಸ್ಟಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೊಕ್ಕೆಯಿಂದ ನೇತುಹಾಕಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ. ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮೇಲಾವರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಲು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವು ಒಣಗುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅವರು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸುಂದರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರಿಯಾ ಅವರು ಒಣಗಿದ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಬಂದರು. ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವಳು ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ಕಾರ್ಮೆಲೋ, ಅಪಸ್ಮಾರ ರೋಗಿ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿಂತಿತರಾದ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮೋಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾನು ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, "ದಿ ಲಿಟಲ್ ಆಲ್ಫೈನ್" ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕಿ ಕೇಳಿದರು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು: "ನೀವು ಆ ಕಸವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ." ಎದುರಿನ ಪಾದ್ರಿಯ ಸೋದರಳಿಯ ಕೇಳಿದ್ದು: "ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ." ನಂತರ ಅವರು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು ಮತ್ತು ನಾನು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣ ಬಂದಿತ್ತು. ಕೆಲವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೆ. ಅದು ಬರಗಾಲದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳ ಕೊರತೆಯೂ ಇತ್ತು. ನಾನು ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯ ಸಹೋದರಿ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಗೆ ಕಲಿಸಿದಳು. ನನಗಿಂತ ಬಡವನಾದ ನನಗಿಂತ ಬಡ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅವಳು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ.

1945 ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಮರಳಿದರು. ಏಪ್ರಿಲ್ 1946 ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಾನು ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ದಿನಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ನನ್ನ ಸೋಡಾಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇಟಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಯಸಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಡಲು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ದುರ್ಬಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಣ್ಣನ ಜನನದ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತೋಷ, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖ, ನಾನು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ನೋವಿನಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯದಿದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ನನಗೆ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರ್ಷ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ: ಗೂಬೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿಯ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಾಗಿ ಮೆಸ್ಸಿನಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವೃತ್ತಿಪರ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು, ಇದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಕಳಪೆ ಮಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ಬಡ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು, ಯಾವುದೇ

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲೆಯು ಮಿಶ್ರವಾಗಿತ್ತು: ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ನಿರ್ದೇಶಕರ ವಿರುದ್ಧ ಅತ್ಯಂತ ರೌಡಿ ಪುರುಷರು ಕೈ ಎತ್ತಿದರು, ಅವರು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಸಹ ಮುಗ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಗೆಲಸ, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಜ್ಞಾನ ಕಲಿಸಲಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಲಾಭವು ನಾಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು.

ಶಾಲಾ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದ ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಚಾರಿಟಿ ಥಿಯೇಟರ್‌ಗಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಬೀದಿಬದಿಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕ್ಯಾಪ್ ಇತ್ತು, ಶಾರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವಳು ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು: "ನೀವು ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಮೂರ್ಖರು." ನಾನು ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ: ನಾನು ಕ್ಷೌರಿಕನ ಹೆಂಡತಿ ಲಿಜ್ಜಾ ಅವರ ಮಗನ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಅನ್ನು ಎರವಲು ಕೇಳಲು ಹೋದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸಂಜೆ ನಾನು ಬೀದಿ ಕಾಮಣ್ಣನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೆ, ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನವರ ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯ ನಡುವೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ನಾನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಆರು - ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ

(ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕು)

ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದ ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ. ಅವನ ಪುಟ್ಟ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆ ದಿನವು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ಶಾಲೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವರನ್ನು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು: ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಯಾಗಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ತೊರೆದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಸಿಸಿಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರು ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಅವರಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮಗಳಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು (ಮಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಅದೇ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು). ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಊರಿನ ಉತ್ತಮ ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು, ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕಲಿತರು, ಅವರು ನನಗೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ

ಎಂದು ಕೇಳಲು. ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ಎಂಟು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡ್ರೆಸ್ಮೇಕರ್ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಮರುದಿನ ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಲು ಕೆಲವು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು: - ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಬಹುಶಃ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಟುರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಗೆ ಸ್ಥಳವು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ -. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಒಂದೂವರೆ ಮೀಟರ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರವಿಲ್ಲದ ಯುವತಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು: "ಸರಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ." ಅವನು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೆ. "ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು ಗುಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ," ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, "ನಂತರ ನೀವು ನೆಲವನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತೀರಿ." ಕಥೆ ನನಗೆ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬೀರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾನು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನು, ನನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ, ಆದರೆ ನಾನು ಎಂಟು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದೆ.

ನೆಲವನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ: ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಚುಗಳಿದ್ದವು, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯದ ಕಾರಣ ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತೆ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರು ಆಗಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ (ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ) ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ನಾನು ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅಗತ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅವರು ನನಗೆ

ಕೆಲವು ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು, ನಾನು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡದ ಕೆಲಸಗಳು, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಹಿಯಾಗಿದ್ದರು. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶವಿದೆ: ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹರಡಿ, ಗಾಜು, ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿ ಮತ್ತು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ಚೀಸ್ ತುಂಡು ತಿನ್ನಲು ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಂತೆ ಟೇಬಲ್ ಹೊಂದಿಸುವುದನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದೆ. ಊಟದ ನಂತರ ನಾನು ನನಗಿಂತ ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ನೆರೆಯವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ನಿಷ್ಕಪಟತೆಗೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಆಕೆಯ ತಾಯಿ, ಆನೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಹೋದರಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಂಗವಿಕಲರು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಬೌಲ್ ಸೂಪ್ ಕುಡಿಯಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಸ್-ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಕಸೂತಿ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ದುಃಖದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ, ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ನಾನು ಬ್ರೆಜಿಯರ್‌ನಿಂದ ಬೂದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: "ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ? ನಾನು ರೋಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆಯೇ?". ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಿದರು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಅನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಲು ಆಂಟೋನಿಯಾನೊ ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸೂಯೆಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬದುಕಿದರು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಟೇಬಲ್ ಅನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು, ನಂತರ ಅವರು ಆಟವಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು

ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ: - ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅವರು ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಪೋಷಕರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಈ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕರಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಲು ಬಲವಂತವಾಗಿ -. ಅವರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ನಂತರದ ನೀರಸ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಹಣ ಕೇಳಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪಿಯಾನೋ ವಿಗ್ನಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂತ್ ಉಗೋ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜಿಯರು ಒಂದು ಶೆಡ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಸಾಸೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು, ಅದನ್ನು ಅವರು ಉತ್ತಮ ಗ್ಲಾಸ್ ವೈನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು, ಉತ್ತಮ ಮಾಂಸದ ರುಚಿ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣದ ಸೋಡಾ ಕುಡಿಯಲು, ಬ್ರೇಜಿಯರ್, ಲ್ಯಾಂಟರ್ನ್‌ಗಳು, ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಕ್ವಾರ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಬೆಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ನನಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಬಾಡಿಯಾ ವೆಚಿಯಾಗೆ ಸಂತ್ ಉಗೋ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋದವು, ಸಾಮೂಹಿಕ ಮೆರವಣಿಗೆ, ನಂತರ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ಸಾಸೇಜ್, ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ಸೋಡಾವನ್ನು ನೀಡಿತು, ಇದನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಸಣ್ಣ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ಸುರಿಯಲಾಯಿತು. ಆಂತರಿಕ ನಲ್ಲಿ.

ಒಮ್ಮೆ ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಮೊದಲು ನಾವು 3 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮೆಸ್ಸಿನಾಗೆ ಹೋದವು. ನಾವು ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ: ಅವಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ರೈತನಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು, ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳಿಸಿದಳು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬಾರದು ಅಂತ ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸಂನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದೆ. ಸಂಜೆ ನಾವು ನನ್ನ

ಮುಗೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದವು. ಉದಾರವಾಗಿರಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನನಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದ ಗ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ನೇಟಿವಿಟಿ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಶತಾವರಿ ಶಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹತ್ತಿ ಪದರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಗುಡಿಸಲು ರಚಿಸಿದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನು ಬೇಬಿ ಜೀಸಸ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಅಡಿಕೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ದಾರದ ತುಂಡಿನಿಂದ ರಚಿಸಲಾದ ಎರಡು ಮೇಣದಬತ್ತಿಗಳ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಕೆಲ್ ಕೂಡ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಬಹುಮಾನ ನೀಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು: "ಎನ್ನೋಯಾ, ಎರಡು ಮುಳ್ಳು ಪೇರಳೆಗಳನ್ನು ಸಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ", ಮತ್ತು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಡಲು ಹೋದರು.

ನಾನು ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಮಲಗಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ನವೀನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾದ ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಆನ್ವಿಯಾಟಾ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸೇವೆಗೆ ಹೋದೆ. ಚರ್ಚ್‌ನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಶುಲ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ನಾವು ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ನ ತೊಳೆಯುವ ಮಹಿಳೆ ಕೆರೊಲಿನಾ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ಮರದ ಟಬ್ ಅನ್ನು ತುಂಬಲು ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೊ ಕಾರಂಜಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: "ಕಾಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕಾಯಿರಿ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಮಹನೀಯರ ಬಳಿ ಏನಾದರೂ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ನೋಡಲಿದ್ದೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಉಪಾಹಾರ ಸೇವಿಸಬಹುದು". ಅವರು ಬಹುತೇಕ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ಅವರನ್ನು ಬರಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಬ್ರೆಜಿಯರ್ ಅನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದೆವು. ಕ್ಯಾರೊಲಿನಾಗೆ ತಿನ್ನಲು ಬೇರೇನೂ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬ್ರೆಡ್ ತುಂಡು

ಮತ್ತು ಒಂದು ಲೋಟ "ಬಂಬೆಲೋ" ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ನಾವು 8 ರವರೆಗೆ ಡೋಲಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ, ನಂತರ ನಾವು ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದೆವು: ನಾನು ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ಗೆ ಹೋದೆವು, ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು 8 ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು.

ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ನಾಗರಿಕನಂತೆ ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅಜ್ಜ ಟುರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ನಾನು ಅವರ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ನನಗೆ "ಸ್ರಿಯಾ" (ಒಂದು ಸಲಹೆ) ನೀಡಿದರು. ನಾನು ನೇಲ್ ಪಾಲಿಶ್ ಖರೀದಿಸಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನಾನು ದ್ರಾವಕವನ್ನೂ ಖರೀದಿಸಿದೆ. ನಾನು ಟಾಲ್ಕಮ್ ಪೌಡರ್ ಅನ್ನು ಪುಡಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಯ್ಯೋ: ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. "ಆ ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?". ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: "ಇದು ಹಿಟ್ಟು ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?". ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ಕಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. "ನನ್ನ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಹಣವಿಲ್ಲ ..." ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವಿಕರು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಕ್ಕೆ: ಟ್ರೆಪೆಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂಗಗಳು, ಚಿಕ್ಕ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು, ಆನೆಗಳು, ಕೋಡಂಗಿಗಳು, ಹಿಂದೆಂದೂ ನೋಡಿರದ ವಸ್ತುಗಳು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನು 8 ಲೈರ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ನಾನು ಕ್ಯಾಸ್ಪ್ಯಾಂಜಿಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸ್ಯಾನ್ ಸಾಲ್ವೆಟೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ರೈತರಿಂದ ಖರೀದಿಸಿದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಚೀಲ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲಾ ಸಹಪಾಠಿಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಮತ್ತೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು (ಅಂದಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡಿದು ಚೌಕಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು!). ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ, ಸಲಹೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ

ಹಣವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವಳ ಮನೆ ತಲುಪಿದ ಅವಳು ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡಲೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ನಾನು ಹೃದಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಫಾಂಟಿನಾದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಗೆ ಡಾಯಿಲಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಲಿರಾವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಸ್ವಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಸರಿಸಿದ ಕಾರ್ಡ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಪಿನೋಚ್ಚಿಯೋಸ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಖರೀದಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಪನೆ: ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ್. ನಾನು ಬಾರ್‌ಗಳ ಮುಂದೆ ಪಾರದರ್ಶಕ ಬಣ್ಣದ ಕ್ಯಾಂಡಿ ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಗದದೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಇತರ ಸೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಎರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾನು 8 ಲೈರ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಜ್ಜ, ತನ್ನ ಮುಂದುವರಿದ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಐದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆಸ್ತಮಾ ಮತ್ತು ಅಂಡವಾಯು, ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಮಗಳು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸೊಸೆ ಮೆಸ್ಸಿನಾದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಬೇಸಿಗೆಯ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದನು: ಅವಳು ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದಳು ಮತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಮನೆಯನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿದಳು.

ನಾವು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: "ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು, ಬಡ ಮುದುಕನನ್ನು ಕೊಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನರಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ಸಂಜೆ ನಾನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಹೋದೆ, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದರು: - ಅವಳು ಒಬ್ಬ ನಾಗರಿಕ, ಅವಳು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ತಾನೇ ಯೋಚಿಸಬಹುದು -. ಮತ್ತು ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ: "ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ, ನೀವು ಮಾಡುವ ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ: ನೀವು ಮೂತ್ರವನ್ನು ಆಮ್ಲದಿಂದ ತೊಳೆದಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಮತ್ತೆ ಹೊಳೆಯಿತು." ಈ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನನಗೆ ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷ ಮಾಡಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ನಾನು ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಗಮನಿಸಿದ ನಂತರ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು: - ಈ ಕೊಳಕು ಕಸ ಕೂಡ, ಈಗ ನೀವು ಬುಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ -. ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಸೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಬಂಡಾಯದ ದೃಷ್ಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು, ನನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಬೆಲ್ಟ್ ಅನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಾನು ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: - ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಉತ್ತರ ಇಟಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ -. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು, ನಾನು ಹೊಡೆದ ಹೊಡೆತಗಳ ನೋವನ್ನು ಸಹ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ, ನಂತರ ನಾನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಂತನಶೀಲವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ರಾತ್ರಿಯ ನೆರಳುಗಳು ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿದವು ಮತ್ತು ನದಿಯಿಂದ ಲಘುವಾದ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಬಂದಿತು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆವು, ಕತ್ತಲೆಯು ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ನಾನು ಅಡಿಕೆ ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಮೋಡಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿದ್ರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಕನಸು ಕಂಡೆ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕನಸುಗಳ ಸಮೂಹ. ಲಘು ಗಾಳಿ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿತು. ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಈ ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕನಸು ಕಂಡೆ. ನಿಗೂಢ ದ್ರವದಂತಹ

ಸಂತೋಷವು ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ನಾನು ಮುದ್ದಾದ ಮಗುವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಾದಗಳು ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದವು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸ್ತ್ರೀಮು ಚೂಪಾದ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಇಡೀ ದೇಹ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ಈಗ ಸಿಹಿ ಮತ್ತು ಕೋಮಲವಾಗಿ ತೋರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸಲು ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸಂಜೆಯ ಆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿದ್ರೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆಂದೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಕೈ ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿಯಾ ಬಂದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಥಟ್ಟನೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು: "ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ನಾವು ಬಂದಾಗ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ - ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ -". ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಆ ಸಂಜೆ ನಾನು ನಡುಗುತ್ತಾ ಮಲಗಲು ಹೋದೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ದಿನದ ಉತ್ಸಾಹದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದೆ. ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದರೆ, ನಾನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಕರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಂಪನದಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಅದು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಉಳಿದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದೆ. ಆದರೆ ಅದು ದುಃಖದ ಕೂಗು ಅಲ್ಲ, ಅದು ನನಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಬೇರೇನೋ ಆಗಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ದೇಹವು ನಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅದು ತುಂಬಾ ಮೂಗೇಟುಗಳು. ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಮಸುಕಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಮರಳಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಏಳು - ಎಮಿಲಿಯಾ

ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದೆ: ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರು ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಿತ ಹಾಸ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಆ ಘಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳೆಯಲು ಎಂತಹ ಆನಂದ. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಮೆಸ್ಸಿನಾ ಬಿಷಪ್ ದೃಢೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

- ನಿಮಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ಆರ್ಚ್‌ಪ್ರಿಸ್ಟ್ ಮೊನ್ಸಿಗ್ನರ್ ಸಾಲ್ವೆಟೋರ್ ಅಬ್ಬಾಡೆಸ್ಸಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ - ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ನಾನು ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಕೈ ಎತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾನು zizi ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಮುಜುಗರಕ್ಕೊಳಗಾದಳು: ನಾವು ಧರ್ಮಮಾತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ನ ಮಗಳು ಮಿಸ್ ರೀನಾ, ಯುವ ಶಿಕ್ಷಕಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಬಹುದು? ಮರುದಿನ ನಾವು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು ಮತ್ತು ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 9, 1948 ರಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಮದರ್ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಹೋದೆ. ಮರುದಿನ ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ, ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಹೃದಯದಿಂದ ನೇಯ್ದ ಫಿಲಿಗ್ರೀ ಬ್ರೇಸೆಟ್ ಅನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡಿದರು. ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. 11 ಗಂಟೆಗೆ ನಾವು ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಹೋದೆವು. ಬಿಷಪ್ ಆಗಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಮಾಸ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಧ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ನೇವ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅವರು

ನಮ್ಮನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದರು. ಮಾಸ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕೂಡ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅವಳನ್ನು "commare" ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಸಂರಕ್ಷಕನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರವಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ರಿಯು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ಓ ತಾಯಂದಿರೇ, ಓ ತಾಯಂದಿರೇ..." ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ಸ್ಮಶಾನವು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಸತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ zizi ಸಂತರ ಹಬ್ಬಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರು "ಪುಸ್ಸಾಡೆಲ್ಲೋ" ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಸಿಗೊರಿನೊಂದಿರದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು zizi ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ: "ನಾವೂ ಏಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬಾರದು?".

ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. - ನೀವು ಅವಳಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ತರಲು ಬಯಸದಿದ್ದರೆ "ತಾಯಂದಿರು - ತಾಯಂದಿರು" ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. - ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹುತೇಕ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು. ನಾವು ಕೆಲವು ಕ್ರೈಸಾಂಥೆಮಮ್‌ಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಪುಸ್ಸಾಡೆಲ್ಲೋಗೆ ಹೋದೆವು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂತರ ದಿನದಂದು ನಾನು "ತಾಯಂದಿರ" ಸಮಾಧಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅಜ್ಜ ಟುರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋದೆ, ನನಗೆ ಅಜ್ಜಿ ರೋಸಾ. ನನ್ನ ಅಜ್ಜ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು ಏಕೆಂದರೆ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಬಾಂಬ್ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳು ಹಗಲಿರುಳು ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಗಿದ್ದವು. ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಹೊಲಿಯುವುದನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ: ನಾನು ಭುಜದ ಪ್ಯಾಡ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ವಾಡಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ, ನಾನು ಇದ್ದಿಲು ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣವು ಬಿಸಿಯಾದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡಲು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಎರಡು ರಿಬ್ಬನ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಲಿಯಲಾದ ತೂಕವನ್ನು ಹೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ರೈಫಲ್ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಾಡ್‌ಫಾದರ್‌ನಿಂದ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಚಪ್ಪಟೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪಟೆಗೊಳಿಸಿದೆ ... ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಒಲ್ಯಾಂಡೊ ಹಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಿದ ಕಟಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ನಾನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಪಾಠದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ನಾವು "commare" ಮತ್ತು "compare" ಅನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು Fantina ಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ನೋವಾರಾಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದವರು. ಒಮ್ಮೆ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ zizi "ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟು?" ಮತ್ತು zizi: - ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಪ್ಪಾಗಿವೆ, ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ - (ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ).

ಅಜ್ಜ ಟುರಿಯ ಸಲಹೆಯಿಂದ ನಾನು ಹಸಿರು ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಹೋದೆ, ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನಾನು ಸ್ಕರ್ಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಫ್ಯಾಂಟಿನಾಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸುವ ದಿನ ಬಂದಿತು (ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ). ನಾವು 4 ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದೆವು. ನನ್ನ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ Zizi ಅನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ತುಂಬಾ ಕಿರಿದಾಗಿತ್ತು, ನಾನು ಬಹುತೇಕ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು: - ನಾವು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಅದು

ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅದು ಗೂಬೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಗಮನಸೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ: "ನಾನು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಹೋಗಿ!" ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾನು "ಇಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾದ ಸ್ಪರ್ಟುಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಲಿ..." ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ಪರ್ಟ್ ಅನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕಮಾರ್ ಕೇಳಿದರು. - ಸಾ ಫಿಗಿ ಇಲ್ಲಾ - (ಅವಳು ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿದಳು) zizi ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. - ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೊಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ -. ಗೂಬೆ ಹೆಮ್ಮೆ...

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ದುಃಖಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎಮಿಲಿಯಾ ಕಿವುಡ ಮೂಕಳಾಗಿದ್ದಳು, ಬಹುಶಃ ಮನೆಯಿಲ್ಲದವಳು. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನು ನಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೀದಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋದನು. ಯಾರಾದರೂ ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜನರು ಅವಳಿಗೆ ಬ್ರೆಡ್ ತುಂಡು ನೀಡಿದರು, ಆದರೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಚೀಸ್ ಕ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ನಂತರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಮರೆಯಾದವರು ಇದ್ದರು: ಬಡ ಹುಡುಗಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ದಿನ ದಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಟೋನಿಯೊ ಎಂಬ ಕುರುಡನ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮಠದಿಂದ, ಸಾರ್ಡೀನ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಘೋಷಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಅಜ್ಜನ ತುದಿಯಿಂದ ನಾನು ಉಳಿದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಲಿರಾಗಳೊಂದಿಗೆ, ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಔನ್ಸ್ ಖರೀದಿಸಲು ಮೀನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಇದ್ದಿಲಿನಿಂದ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಸಾರ್ಡೀನ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಗದದ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಎಮಿಲಿಯಾ ಪಾಸ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಳು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಗುಳ್ಳುಕಳು. ಅವಳು

ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಆದರೆ ಅವಳ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಆ ದಿನ ನಾನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ: ನನ್ನ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಂತೆ ನಾನು ಉಳಿದ ಉರಿಯಿಂದ ಒಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಏಂಜೆಲಾ ತನ್ನ ಮಗ ನಿನೋ ಜೊತೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋದಳು, ಒಬ್ಬ ಅಂಗವಿಕಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಡೆದರು ಆದರೆ ಸನ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅನಾಥಾಶ್ರಮದಿಂದ ಸೂಪ್ ಪಡೆಯಲು ಬಕೆಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ದಿನ ನೀನೋ ತನ್ನ ಬಕೆಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದನು, ನನ್ನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಅವನನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಓಡಿಹೋದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಅನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಳಉಡುಪು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನು. ನಾನು ಅಂಜುಬುರುಕವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೋದೆ. ನಾನು ಬೆತ್ತಲೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಅದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ. ಅಯ್ಯೋ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ಹಗರಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾದ ಅನೇಕ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೈಗಡಿಯಾರದ ಆಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಅಗೋಸ್ತಿನಾ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರ, ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ನಾನು ಅದನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೆರಳಿನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸುರುಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಂದು ಕುರಿಮರಿ ತುಪ್ಪಳ ಕೋಟ್, ಭಾವಿಸಿದ ಟೋಪಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಯಾರದೊಂದಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಹೆಂಗಸು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಓಡಿದೆ. ಮರುದಿನ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರು ನೋವಾರಾಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಆ ತುಪ್ಪಳವನ್ನು

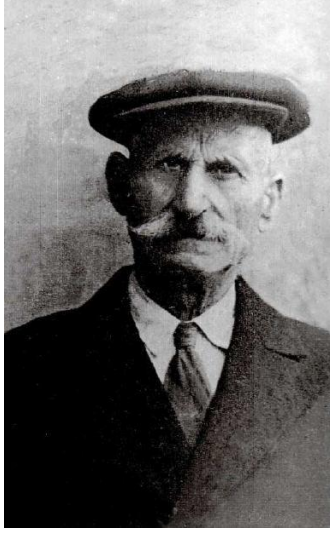

ಧರಿಸಿದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ: ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಂತಹ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಚಿಕ್ಕ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಲು ನಾನು ನನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ಕೆಲವು ವಯಸ್ಸಾದವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ, ಅವರು ನನಗೆ ಸಮಯ ಕೇಳಿದರು. ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ನಾನು ಈಗ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮುರಿದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಗಾಳಿ ಮಾಡಲು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. - ತುಂಬ ಧನ್ಯವಾದಗಳು -. ಅವರು ನನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾನು ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ "ಅಭಿವೃದ್ಧಿ" ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಝಿಝಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ರೋಸಾಳಂತೆ ನಾನು "ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆದರೆ Zizi ಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಿಷೇಧವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದ ನಾನು ಅವಳಿಗೆ "ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ನಾನು 'ಮಿಸ್' ಆಗಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವಳು: - ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸಂಜೆ ನಾನು ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅನಿಸಿತು. ನಾನು ತಣ್ಣನೆಯ ಬೆವರಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇದು ಅಂತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ, ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹನಿಗಳನ್ನು ಮೂತ್ರ ಮಾಡಲು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದರು: "ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಎದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತೇನೆ!". ಬಹುಶಃ ತಿಂಡಾರಿಯ ಮಡೋನಾ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಳು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದೆ. ಮರುದಿನ ನೊವಾರಾ ಮಿಸ್ ಅಸುಂಟಾದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ತೆಳುವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಂತೆ ಸುಟ್ಟ

ಹೋಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ತಂದಾಗ, ಅವಳು ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅಧ್ಯಾಯ ಎಂಟು - ಸ್ವಾಲ್ಮೋಗಳ ಹಾರಾಟ

ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಮೂಲಕ, ಜೀವನವು ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ: ಬಹುಶಃ ನಾನು ಅಜ್ಜ ಟುರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು, ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ಗಳು, ದೃಢೀಕರಣಗಳು, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿವೆ. ಆಗ ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಸಂಜೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಯಾನ್ ನಿಕೋಲಾ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಒಂದು ಸಂಜೆ ನಾನು ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ವಧು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಹಿಮದಂತೆ ಬಿಳಿ, ಅವಳು ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅವಳು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಳು! ಕಾರ್ಮೆಲಿನಾ ಫಿಲಿಪ್ಪೊ

ಅವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಹಗಲುಗನಸು ಕಂಡೆ: "ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಒಂದು ದಿನ ನನಗೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು...".

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳಿದ್ದವು, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದವುಗಳು ಇದ್ದವು, ನನಗೆ ಮುನ್ನೂಚನೆಗಳು ಇದ್ದವು. ನಾನು ಪುಕ್ಕುಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈವೆಂಟ್ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಅವನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ: "ಕ್ಯಾಂಪೋ, ಮೇಲ್ ಇದೆ". ನಾನು ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ, ಅದು ಬಂದಿತು ... ಡೊವೊಡೊಸೊಲಾ! ತಾಯಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಳು.

ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಹರಿದು ಓದುವವರೆಗೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ಥಟ್ಟನೆ ತೆರೆದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸುದ್ದಿ ಇತ್ತು: ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 12 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ! ಈಗ ನಾನು ಯುವತಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಭವಿಷ್ಯವು ನನಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ, ವಿವೇಕದಿಂದ ನಾನು ಪತ್ರವನ್ನು ಜಂಕ್‌ನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ: ಜಂಕ್ ಅದನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ, ಕಳಪೆ ನಾನು ... ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮಿಚೆರಿಲ್ಲೋ, ಅವನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ನೋವಾರದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು zizi ಜೊತೆ ಬಂದು, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು: "ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಬರೆದಿಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿರಬೇಕು...". ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸುಳಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಭಯ ನನಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಒಬ್ಬರು ಬಂದರು, ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸಿಸಿಲಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲದೆ. ಬೇಸಿಗೆ ನನಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜಾರಿಹೋಯಿತು, ಆ ಉದ್ರಿಕ್ತ ಕಾಯುವಿಕೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನಾನು ಕಾಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಮ್ಮನ ಆಗಮನದವರೆಗೆ ಯೋಚಿಸದೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರಂದು ಊಹೆಯ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸೊಬಗನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಇತ್ತು, ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು: ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಉಡುಪನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆಗಸ್ಟ್ 13 ನೇ ತಾರೀಖನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರಲು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನಾನು zizi ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು ನಾನು ನೀಲಿ ಗಂಟು ವಿನ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಗ್ಗದ ಬೀಜ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿದೆ. ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಯುವತಿ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹೊಲಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ವಯಸ್ಸಾದ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಪಾರ್ಟಿಯ ದಿನ ನಾನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಹೊಸ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟಿದೆ.

ಫಾಂಟಿನಾದಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ಪರಿಚಯಸ್ಥರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಿಗಿಯಾದ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರು. ಅವನು ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು ತಂದು zizi ಎಂದು ಕೇಳಿದನು: "ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆ ನನಗಾಗಿ ಒಂದು ಉಡುಪನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅವಳು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳು!". ನಾನು ಅವಳ ಅಳತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಮಿಸ್ ಅಸುಂತಾ ಗ್ರಾಹಕರಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕೇಳಿದೆ. "ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಫ್ಯಾಬ್ರಿಕ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರವಾಗಿದೆ, ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ, ನಾನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 20 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ."

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಹುಡುಗಿ ಕಾರ್ಮೆಲಿನಾ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ಸ್ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. zizi ಅವರ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅತಿಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಿಂದ ಒಬ್ಬ

ಮಹಿಳೆಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತ ನಿರ್ಗಮನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದಳು: "ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ, ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಿನಗಳು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬರುತ್ತಾರೆ."

ಶ್ರೀಮಂತ ಉಪಹಾರದ ನಂತರ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದೆ. ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8 ರಂದು ತಿಂಡಾರಿ ಹಬ್ಬ ಬಂದಿತು, ಆ ವರ್ಷ ನದಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋದ ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಮಾರ್ಗವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನಂತವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಾವು ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರಾಂಜಿಯಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ನಾನು 12 ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗುವುದು ಎಂಬ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಕ್ಷಮೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು zizi ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬಡಿತವಾಯಿತು. ನಾವು ನೆರೆಯವರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕೆಲವು ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋವಾರಾಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಅರ್ಧ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡೆ. Zizi ಕೂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು "ನೀವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ?". "ಹೌದು - ತಾಯಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು - ನಾವು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ". "ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನೀವು ಫ್ಯಾಂಟಿನಾದಿಂದ ಮಹಿಳೆಗೆ ಉಡುಪನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು". ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೂಗಿದರು. ನಾನು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಏಕೈಕ ವಿಷಾದವೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಜ್ಜ ತೂರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

14ರಂದು ಸಂಜೆ ಊಟ ಮಾಡಿದೆವು. Zizi ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಿತು: "ನೀವು ಅವಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ದೂರವಿಡಲು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ, ನಿಮಗೆ ಹೃದಯವಿಲ್ಲ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ

ನೋಯಿಸುತ್ತೀರಿ, ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಹೋದರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ." ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಂದಿಗೆ Micherillo ಅನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಮರದಂತಹ ಅದರ ಒರಟು ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶೆಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕೆಲವು ಹನಿಗಳು ಸೆರೆಯಾಗಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ನಾನು ಅಮೃತಶಿಲೆಯಂತೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದವು ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಕಾಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೊರಡಬಹುದು. ತಾಯಿಯು "ಕೌಜಿ ಐ ಲುಪಿ" (ತೋಳದ ಪ್ಯಾಂಟ್) ಎಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರಿನ ಸಂಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು, ರಟ್ಟಿನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಗೆ ಅಂತಿಮ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆವು. ಹೊರಡುವಾಗ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು, ತನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಎಸೆದು, ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು: "ಈಗ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ಸಾಯುತ್ತೀರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು, ನೀವು ನನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ - ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು - ನಾನು ಕೇವಲ ಬಡ ಮಹಿಳೆ, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಗಂಡನಿಂದ ಮೃಗದಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ, ಅವಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು, ನನ್ನನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅವಳು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಬೆಳೆದಳು ಮತ್ತು ಈಗ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಲ್ಲ!"

ಕೆಸರಿನ ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಕೆಸರು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವ ಮುಖದಿಂದ ಅವನು ನೆಲವನ್ನು ಗುದ್ದಿದನು, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು, ಅವಳು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಅವಳು ಕದಲಲಿಲ್ಲ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕದಲಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಭ್ರಮೆಗೆ ಕಿವುಡಳಾದಳು,

ದೂರ ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ನಾಟಕದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅಚಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ನಮಗೆ ಅಂತಿಮ ವಿದಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾವು ಹೊರಟೆವು, ಅವಳು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಬೀದಿಗೆ ಮರಳಿದಳು, ನಾವು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಕಲ್ಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತುಹೋಗುವ ಸಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಚೆಂಡಾಗುವವರೆಗೆ ಕುಗ್ಗುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾನು ಅವಳ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದಾಗ, ಅವಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನವೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ (ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಅವಳು ನಾನು ಸತ್ತಂತೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು).

ಪಿಯಾರ್ನಾ ಬಟೋಲಮಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಊರ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೈಬೀಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ನೋಟದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೂರ ಸರಿದ ಪನೋರಮಾ ಮತ್ತು ದೇಶವನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೆ, ನಾನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೂ ನಾವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಾನು ನೋವಾರಾದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದೆ, ಖಚಿತವಾಗಿ! ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡವು ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ನಂತರ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ನಂತರ ನಾನು ನಡೆಸಿದ ದುಃಖದ ಜೀವನದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿನ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಆ ದೇಶವನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ. ವಿಗ್ಲಿಯೇಟೋರ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಯಿತು, ನಮ್ಮಂತಹ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ರಟ್ಟಿನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಚೀಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಮುದ್ರದಿಂದ ತೆಳುವಾದ ಗಾಳಿ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಉಪ್ಪು ನನ್ನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸುವಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಂದರ ಭಾವನೆ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ರೈಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನನಗೆ ಅದು ಹೊಸ ಗಾಳಿಯಾಗಿತ್ತು. "ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ಮೊದಲು ಬಂದದ್ದು ಕೋಳಿ ಅಥವಾ ಮೊಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ" ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಹಾಡನ್ನು ಜನರು ಹಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ರಜಾದಿನಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾವು ಮೆಸ್ಸಿನಾಗೆ ಬಂದೆವು, ದೋಣಿ-ದೋಣಿ ಹತ್ತುತ್ತಿರುವ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಇದು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮಧ್ಯಭಾಗವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಜಲಸಂಧಿಯ ಮೇಲಿರುವ ನೀಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವಾಲೋಗಳು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಹಾರಾಟದೊಂದಿಗೆ ಅವರು ನನ್ನ ಕನಸನ್ನು ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದರು: ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಮರಳಲು. ನಾನು ಆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಆತ್ಮದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ನಾವು ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆವು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಯುವಿಕೆಯ ನಂತರ, ಮಿಲನ್‌ಗೆ ರೈಲು, ಅಲ್ಲಿ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೈಲು ಬದಲಾವಣೆ ಇತ್ತು. ಅದೊಂದು ಕನಸಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಲವಾರು ಜನರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅವಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವಳು ಮತ್ತು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಭೂದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ: ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದೆ ಮ್ಯಾಗಿಯೋರ್ ಸರೋವರ ಮತ್ತು ದ್ವೀಪಗಳು, ನಂತರ ಪರ್ವತಗಳು. ಊರು ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾವು ಬರಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯವಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಡವಾಗಿ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಬಂದೆವು. ಆಕಾಶವು ಬೂದು ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಬೀದಿಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಾದವು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಜನರು ನೆಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ದೃಢವಾದ

ಹೆಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದರು, ಅವರ ಬಟ್ಟೆ ಕೂಡ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಸಿಸಿಲಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ತಂದೆ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪುಗೆಗಳು. ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ನಗರವಾಗುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಮನೆಗಳ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಅವು ತುಂಬಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು, ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಹಲವಾರು ಕಿಟಕಿಗಳು, ಮತ್ತು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಹಲವಾರು ಮನೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ತುಂಬಾ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದವು, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ.

ನನಗೆ ತಲೆಸುತ್ತು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಗುಳ್ಳೆಗಳು, ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಅವರನ್ನು ನಾನು ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಿಂಕ್, ಟ್ಯಾಪ್ ಮತ್ತು ಗ್ಯಾಸ್ ಸ್ವಿಚ್ (ನೋವಾರಾದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾವು ಮರದಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ) ಹೊಂದಿರುವ ಅಡುಗೆಮನೆ. ಸಂಜೆ, ಕೊಮಾರ್ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ತನ್ನ ಮಗಳು ಕ್ಯಾಟೆರಿನಾ ಜೊತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಳು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ ಅಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಕೊನೆಯ ದಿನದವರೆಗೆ. ನಾನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೆ, ಒಬ್ಬನು ಗೈರುಹಾಜರಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮೊದಲು, ಈಗ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಾನು ಅವನ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ,

ನಾನು ಮೋಡಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು, ನಾನು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಂದುವಿಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಒಂಬತ್ತು - ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು

ಸಿಸಿಲಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು, ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಫರಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನಾವು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟೆವು: ಈ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದೆ.

ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಟಿಲ್ಡೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, ಅವರು ನನಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟ್ರೀಲ್ ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ಆಹ್ಲಾದಕರ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಪರ ಮಹಿಳೆ. ಟಿಲ್ಡೆ ನನಗೆ ಮಿಲನೀಸ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು "ಹಲೋ ಬೆಲಾ ತುಸಾ (ಹುಡುಗಿ), ಬನ್ನಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತೇನೆ: ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಟೆರೆಸಿನಾ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವವಿದೆ, ಅವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ - ಅವಳು ಸೇರಿಸಿದಳು - ಕೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಡ". ಹಾಗಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೊಸ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆಲಾ ತುಸಾ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು, ಅವರ ಅವಧಿ ಮೊದಲ

ಬಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆಕೆಗೆ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೋವಾರಾದ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಅವಳು ಕೇಳಿದ ಕಥೆಗಳಿಂದ, ಒಬ್ಬಳು ಯುವತಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಎಂದು ಅವಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಮಹಿಳೆಯಾಗಲು ತನಗೆ ಆ ಸಂಕೇತದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು: ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿತ, ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಎಲ್ಲದರಿಂದ. ಇದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕ್ಯಾಟರ್ಪಿಲ್ಲರ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಚಿಟ್ಟೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವನು ದೂರದಿಂದ ಬಂದನು ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೊಸ ಕೆಲಸದ ಪರಿಚಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಆಗ, ಕೋಟುಗಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲು ತುಪ್ಪಳದ ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಪಂಜಿನೊಂದಿಗೆ ತೇವಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಮರದ ಹಲಗೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಯಿತು. ಸಿಸಿಲಿಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೀಸಗಳನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುತ್ತಿಗೆ ಇತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಲು ಇದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಕುರಿಮರಿ, ನರಿ, ಮಿಂಕ್ ಮತ್ತು ಇಲಿ ಮಸ್ಕು ಚರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೆಂಟ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾರುಗಳು ಮತ್ತು ಜನರು ಹಾದುಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಾನು ಕಾರಿನ ಹೊರಸೂಸುವ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಸಹ ಉಸಿರಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ನಗರದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ನೆನೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹೊಸ ಮತ್ತು ಅಮಲೇರಿದ. ನನ್ನ ನೋಟದ ಮೊದಲು ನಗರವು ಹಾದುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ಸಮಯದ ಜಾಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಿನವನ್ನು ಗಂಟೆಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು

ನನ್ನ ತಂದೆ ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು, ಆದರೆ ನಾನು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಜೀವಿಸಿದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಉದಯ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಮಾನ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಚರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಮಹಿಳೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಪೀಡ್‌ಮಾಂಟ್ಸ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ: "ಎಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಜೋಕ್, ಡಾ ನ್ನವಾ ಟಿ ವೆಗ್ನಾಟ್ (ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ)? ಕುಮಾ ಟಿ ಸೆ ಸಿಯಾಮತ್ (ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು)?" ನಾನು ಬದಲಾಗುತ್ತೇನೆ. "ಟಿ ಮಿ ಕ್ಯಾಪಿಸಾಟ್ ಮಿಯಾ (ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ)?" ಚರ್ಮವು ಒಣಗಿದಾಗ ಮಿಷ್ ಟಿಲ್ಡ್ ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಗಾಗಿ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಆಕಾರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ.

ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಫ್ರಿಸ್‌ಲಿನಾ ಪ್ಯಾಡಿಂಗ್, ಅದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಲೂಪ್ ಮತ್ತು ನಂತರ ಲೈನಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಲು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ವಾರಕ್ಯೋಮ್ ಪಾಕೆಟ್ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನಾನು ಪಿಂಚಣಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು ಎನಿಸಿತು. ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೊ ಇತ್ತು: ನಾನು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿದೆ. ಆಗ ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್‌ಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಯುವತಿಯು ಐಸ್‌ಬಾಕ್ಸ್ ಹೊಂದಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾದುಹೋದ ಸಂಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದ ಐಸ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಎಳನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು ನನಗೆ ಹೊಸತು. ಅಗ್ಗದ ಮರದ ಒಲೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿತು. ಅವರ ಬಳಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರು ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಬಯಸಿದಾಗ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕೆಲಸಗಾರರೊಂದಿಗಿನ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಕತಾಳೀಯವೆಂಬಂತೆ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದೆ... ಆದರೆ ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ, ನನಗೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ, ಸಂಜೆ ನಾವು ನಗರದ ಮಧ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಅದರ ಕಲ್ಲಿನ ಛಾವಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟೆವು. ಶನಿವಾರದಂದು ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಉತ್ತಮ ಭಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟಾಗ. ನನಗೆ ಕೋಟ್ ಮಾಡಲು ನಾವು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಡ್‌ನೈಟ್ ಮಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಟ್ರಿಟ್ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನಾನು ಅದನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಸಂತೋಷದ ಜೀವನ.

ಕಾರ್ನಿವಲ್ ಬಂದಿತು. ಗ್ಯಾಲೆಟ್ಟಿ ಥಿಯೇಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಫಾಸ್ಟ್‌ಸೆಂಟ್ ದೀಪಗಳ ನಾಟಕಗಳ ನಡುವೆ ಛದ್ಮವೇಷದ ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕನಸಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಶನಿವಾರ ನಾನು ಎದ್ದಾಗ ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಸ್ಯಾನ್ ಪೆಲ್ಲೆಗ್ರಿನೊ ಮ್ಯಾಗ್ನೀಷಿಯಾವನ್ನು ನೀಡದ ಕಾರಣ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾರ್ಟಿನ್‌ನಿಂದ ಅವರ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿ ಬಂದರು. ಅವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಅನಿಸಿತು, ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ತನ್ನ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಯೊಂದಿಗೆ ರೈಲಿಗೆ ಹೋದರು, ನಂತರ ನಾವು ಊಟ ಮಾಡಿದೆವು.

ಆ ಸಂಜೆ ನಾವು ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ, "ನಾನು ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾತ್ರಿ 10 ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ನೋವಿನಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಮಸುಕಾದ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ನರಳುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದನು. "ತೆರೇಸಾ, ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಯಾಮೊಮೈಲ್ ಮಾಡಿ." ತಂದೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು 50 ಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಅವರು ತಕ್ಷಣ

ಬಂದರು, ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಬದುಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಮಹಾಪಥಮನಿಯು ಒಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ತಂದೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಡೆದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರು. ಅದು ಫೆಬ್ರವರಿ 17, 1951. ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಸಹಾಯಕ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ತಲೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು, ಮೈಗ್ರೇನ್ ಮತ್ತು ತಲೆತಿರುಗುವಿಕೆಯ ಮಿಶ್ರಣವು ನನ್ನನ್ನು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಹುತೇಕ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ದಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ದ್ವೇಷಪೂರಿತವಾದವು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯಾಯದ ಸಾವಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೂರ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣೀರು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅಳುವುದರಿಂದ ಒಣಗಿದ್ದರು. ಮೆಸ್ಸಿನಾ ಜಲಸಂಧಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ದೇವರು, ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದನು? ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟನು? ಅವನು ಯಾಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನು? ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಯಿತು? ಈ ದುರಂತದ ಅರ್ಥವೇನು? ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ದೇವರು ವಿಭಿನ್ನ, ದೂರದ, ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ, ಅವನು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟ, ಕಹಿ, ದೇವರು ಮತ್ತೆ ನಂಬಬೇಕೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕೋ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಯಾಸದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹಗಲಿನ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ದುಃಖದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವು ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯ ನಿದ್ರೆಯ ನಂತರ ನಾನು ಸಿಹಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ: ನಾನು ಸರೋವರದ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ, ಆಗ ನನ್ನ ತಂದೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖವನ್ನು ಆಕಾಶದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ಅವನ ಮುಖವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕು, ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. "ನನ್ನ ಮಗು - ಅವನು ಹೇಳಿದನು - ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ. ನೀವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ..." .

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಆ ಕನಸು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ಭಗವಂತ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿದಾಗ ನನ್ನ ತಂದೆ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ, ಆ ಸಂಜೆಯಂತೆಯೇ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಸಿನಿಮಾ: ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಹೇಳಲು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ, ಆ ಶೀತ ಫೆಬ್ರವರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪುನರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಂದೆ ಸರಳ ಚಮ್ಮಾರನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಿಂಚಣಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹತಾಶಳಾಗಿದ್ದಳು. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಶೀತಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ನೋವುಗಳು ನಮ್ಮ ಬಡ ವಲಸಿಗ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇಳಿದವು.

ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರ, ಜೀವನದಿಂದ ದೂರ, ನಾವು ಮರುಭೂಮಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಎಳೆದ ಮರಳಿನ ಕಣಗಳು.

ನನ್ನ ತಾಯಿ ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಖಾಲಿ ಶೆಲ್ ಆಗಿದ್ದಳು. ಅವನ ದೇಹವು ಮರದ ತುಂಡಿನಂತೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡಿತು, ಅವನು ತೂಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಳೆದುಹೋದ ನೋಟವು ಮಸುಕಾದ ಮತ್ತು ಭಾವರಹಿತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಮಾಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ದೂರದ ಬಿಂದುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು. ಮರೆಯಲಾರದೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದಂತೆ ಆಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಿದ್ದು ಹೊರಬರಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹತಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಯಾಗಿ, ಪಾತ್ರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿವೆ: ಮಗಳು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದಳು, ತನ್ನ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಹಿರಿಯ ಮಗಳಾದ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ 15 ವರ್ಷ ತುಂಬಿರಲಿಲ್ಲ.

ಊಟದ ನಂತರ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಗಳಿಸಲು ಫರಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ. ಭರವಸೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ನಾನು. ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ, ಬಹುಶಃ ಹತಾಶೆಯ ಬಲದಿಂದ, ಒಂದು ಕೂಗು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರ ನಡುವೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸಿಂಪಿಗಿತ್ತಿಯಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಕೆಲವು ಸ್ಕರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋದಳು ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತು - ಸುಂದರವಾದ ತುಸಾ

ಅದೇ ವರ್ಷದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರ ದಡಾರದಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಹ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಯಾರೋ ಕರೆಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದರು. ನಂತರ ನಾನು zizi ಮತ್ತು Michelillo ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಚಿಂತಿತನಾಗಿದ್ದೆ: ಮೊದಲು ಅವರು ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ನೋಡಲು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಗ ಅವರು ತೋರಿಸಿದರು. ಅವರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವಾರ ಇದ್ದರು, ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡರು ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ಆಶಿಸಿದರು. ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಗಡಿರೇಖೆಯ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ತಾಯಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ತೆರದಾಗ ಕೈ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಅವಳ ಕೂಗನ್ನು ನೋಡಿದೆ: zizi ಅಜ್ಜ ತುರಿಯ ಮರಣವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು. ಅವರು ನವೆಂಬರ್ 8 ರಂದು ಬೋರ್ಡೊನಾರೊ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ 87 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಶೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆ, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತನಿಖೆಗಳು ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ

ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾದಾಗ, ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು. 11,000 ಲೀರ್ ಪಿಂಚಣಿ ಕದಿಯಲು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಅವಳು 24 ವರ್ಷಗಳ ಜೈಲುವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ಅವನು 12 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು.

ನಾನು ದುಃಖವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದೆ. ಕಡಿಮೆ ಹಣದಿಂದ ನಾವು 5 ಜನರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಿಸ್ ಟಿಲ್ಮೆ ನನಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಕಲಿ ವಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಆಗಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭರವಸೆ ಇತ್ತು. ಏಪ್ರಿಲ್ 53 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲವು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲಸ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದೆ: ನಾನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳು, ಶೂ ಲೇಸುಗಳು, ರಿಬ್ಬನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ತಂತಿಗಳಿಗೆ ಟ್ಯೂಬ್ಯುಲರ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. 6-13 ಮತ್ತು 13-21 ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಶಿಫ್ಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ. ಮಧ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಫರಿಯರ್‌ಗೆ ಹೋದೆ.

ಆಗಸ್ಟ್ ಬಂತು. ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕೊಮಾರ್ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಾದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳು ಕ್ಯಾಟರೀನಾ ಜೊತೆ ಹೊರಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ನಾವು ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲನ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ರೋಮ್‌ಗೆ ಹೊರಟೆವು, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ರಾತ್ರಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೈಲಿಗಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು.

ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಹ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು, ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ನೋವಾರಾದ ಕುಬ್ಜ ನಟ, ಸಾಲ್ವಟೋರ್ ಫರ್ನಾಂಡಿ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕನ ಹೆಸರು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ಬೆಂಚ್ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕ್ಯಾಟೆರಿನಾ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ವಾಕ್ ಮಾಡಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಮೊಟ್ಟರೆಲ್ಲೋ ತಿನ್ನಲು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಿಯಾರ್ಯಾ ಎಸೆಡ್ರಾಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವ ಬರಲು ಶುರುವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಆಗಲೇ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ್ದ ರೈಲು ಬಂದಾಗ, ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ಎರಡು ಚೀಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಲು ಆತುರಪಟ್ಟಳು. ರೈಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳು ಹಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಕ್ಯಾಟೆರಿನಾ, ನಾನು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಜನಸಮೂಹವು ಶಾಶ್ವತ ತಂದೆಗೆ ಕೂಗಿದೆವು, ನಾವು ಅವಳನ್ನು ಮೂಗೇಟುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ರೈಲು ಹೊರಟಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೊದಲು ನಾವು ಟೆರ್ಮಿನಲ್ ವಿಗ್ಲಿಯೇಟೋರ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ರಿಝಿ ಮತ್ತು ಮಿಚೆರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾದ ನೋವಾರಾ ಸಿಸಿಲಿಯಾಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಬಸ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು.

ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಮೂವರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆವು, ಕ್ಯಾಟೆರಿನಾ ಮತ್ತು ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ನೋವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು: ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಗಿಟಾರ್ ಮತ್ತು ಪಿಟೀಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆರೆನೇಡ್

ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೈಚೆರಿಲ್ಲೋ, ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕ್ಯಾಟೆರಿನಾ ಅವರ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು. ಅವನು ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಾದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಿಂದ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದೆ. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಶಾಲಾ ಸಹಪಾಠಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಅವರು ಕೈಯಿಂದ ಸೈಕಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ನೋವಾರಾ ಯಾವತ್ತೂ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋ ಹುಡುಗಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ರಿಝಿ ನನ್ನನ್ನು ಗದರಿಸಿದಳು: "ನೀವು ಗೂಬೆಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ."

ಡೂಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪತನದ ನಂತರ, ಆತ್ಮೋಪಾಸಿಸ್ ನೋವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು, ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಫರಿಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ, ಸ್ಯಾನ್ ಗೆರ್ವಾಸಿಯೊ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟಾಸಿಯೊ ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ, ಡಾನ್ ಗ್ಯೊಸೆಪ್ಪೆ ಬೆನೆಟ್ಟಿ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಾನು ಅವನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹೇಳಿದರು: "ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಆಕ್ಷನ್ ಸಿಗ್ನೋರಿನಾ ಜರ್ಮನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು, ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ತಕ್ಷಣ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ: ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾನು ಹೇಗೆ

ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ ಆದರೆ ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಅರ್ಮಿಡಾ ಬರೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಓದಿದೆ: ಅವಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಶಿಫ್ಟ್ ಅದನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದಾಗ, ನಾನು 7 ಗಂಟೆಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾಸ್‌ಗೆ ಹೋದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಡಾನ್ ಬೆನೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಭಾನುವಾರ ನಾನು ಚರ್ಚನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ ಪ್ರೆಸ್ ಸ್ವಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಲು ಮುಂದಾದೆ. ಅವರು ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ACLI ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಸೇರಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಬದ್ಧತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಧರ್ಮಾಂಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಫ್ಟ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಮರಳಿ ಕರೆದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ಹನ್ನೊಂದು - ಪಿಂಗಾಣಿ ಮುಖ

ಒಂದು ಬೇಸಿಗೆಯ ಭಾನುವಾರದಂದು ಜರ್ಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಆಕ್ಷನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದಿಂದ ನಾನು ಪ್ರವಾಸದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಾವು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಗ್ಗಿಯೊಗೆ ಬಂದೆವು, ನಂತರ ಕೇಬಲ್ ಕಾರ್ ಮೂಲಕ ಆಲ್ಪ್ ಡೆವೆರೊಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಕಾಲ್ನುಡಿಗೇಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂಪಿಯೊಲೊ ಕಡೆಗೆ ಬಂದೆವು. ಹೂವುಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಪರ್ವತಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದೆ: ರೋಡೋಡೆಂಡ್ರಾನ್ಗಳು, ಬಟರ್‌ಫ್ಲೈಗಳು, ಕಾಡು ಆರ್ಕಿಡ್‌ಗಳು. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೆರಿಹಣ್ಣುಗಳು. ಕಲ್ಲಿನ ಛಾವಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮರದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ಗಳು ಅದರ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಗುಲಾಬಿ ಜೆರೇನಿಯಂಗಳನ್ನು ನೇತುಹಾಕಿದವು. ರಸ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. "ನಾವು ದಣಿದಿರುವಾಗ ನಾವು ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ ಊಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ." ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಾವು ಬಂಡೆಯಿಂದ ಕಣಿವೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವ ಶುದ್ಧ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು. ಊಟ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಮುಗಿಸಿ ವಾಪಸ್ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೆ: ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ದಿನವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಕಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಗುವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ.

ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನೋವಾರಾ ಸಿಸಿಲಿಯಾದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ಮೇಲ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ: ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ಹುಡುಕಲು ಅವರು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಕೂಡ ಇದ್ದನು, ಆದರೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನು ಗ್ರಾಪ್ಪಾವನ್ನು ಕುಡಿದನು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು.

ಬೆಳಿಗಿನ ಧ್ಯಾನಗಳು ನನಗೆ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದವು, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೆ. ನಾನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸಂ ಬದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಭಾನುವಾರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಊರುಗಳ ವಾಗ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬಸ್ ಪ್ರಯಾಣವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿತು, ಆದರೆ ಧೈರ್ಯವು ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿತು.

ಮೇ 1, 1954 ರಂದು, ACLI ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವು ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿತು: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಡೋನಾ ಡಿ ಒರೋಪಾ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಿಯೆಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪಾದ್ರಿಯಿಂದ ಯಾಳಿ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗೆಲೆಯ ಪಿಯೆರಿನೊ ಜೊತೆಗೆ ಸೈನ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲಿಗಾಗಿದ್ದೆ. 2 ಬಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ತುಂಬಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಹುಡುಗ, ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಅವನೇ: ನಾನು ಫರಿಯರ್‌ನ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋದ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸಗಾರ. ಪಿಯೆರಿನೊ ಅವನನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದನು: ಅವನು ಅವನ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮೊದಲ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಣೆಯ ಸಣ್ಣ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. "ಅಮ್ಮಾ, ತಾಯಿ, ಬಂದು ನೋಡಿ: ಬಿಯೆಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭೇಟಿಯಾದ ಹುಡುಗ." ಮತ್ತು ಅವಳು ಅರ್ಧ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ: "ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ." ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗೆ

ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ನಾನು ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಅವಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಬಹುದೇ ಎಂದು ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ಮಂಜು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪಾಳಿ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಒಂದು ಸಂಜೆ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ, ಅವರು ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅವರ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟರು, ಸಭೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು. ನಾವು ACLI ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನನ್ನ ತಾಯಿ ಸಿಸಿಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾರರು, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಾವು ಶಾಂತಿಯುತ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೈಸ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು, 4 ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಂದೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಬ್ಯಾರಕ್‌ಗಳ ಹಣಕಾಸುದಾರರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

ಅವರು ನನಗೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದರು: 16 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1950 ರಂದು ನಾನು ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾವನ್ನು ತಲುಪಲು ರೋಮ್ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋದಾಗ ನಾವು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದೆವು. ಗೈಸ್, ನಾನು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕರೆಯುವಂತೆ, ಪವಿತ್ರ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಬೈಸಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಾಹಸಮಯ ಪ್ರಯಾಣ: ಅವರು ಪರ್ವತ ಬೂಟುಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಪೆಡಲ್ ಮಾಡಿದ ಕಣಿವೆಯ ಪಾದ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾವನ್ನು ತೊರೆದರು. ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಬಹುತೇಕ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಲಾಡ್ ಪಡೆಯಲು ಕೆಲವು ತರಕಾರಿ ತೋಟವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪ್ರಯಾಣದ

ಅರ್ಧದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಗೈಸ್ ಏಕಾಂಗಿಯಾದರು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಳೆ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಂಕ್ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಾರಲು ಬೀದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕರು. ಅವರು ರೋಮ್ ತನಕ ಪರಸ್ಪರ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆಗಸ್ಟ್ ಬಂತು. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ರಜೆಗಾಗಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮೆಗೊರ್ಯೋ ಸರೋವರದ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ರೋಸಾಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಮನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನ ಇರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗೈಸ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ರಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯ ಸೊಸೆಯ ಬ್ಯೂಟಿಷಿಯನ್. 15ರಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಊಹೆಯ ಹಬ್ಬ, ಮಾಸ್ ನಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಕ್ರೀಮ್‌ಗಳು, ಮಸ್ಕರಾ ಮತ್ತು ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಿದರು: ನಾವು ಮೇಣದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು: ಅವಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಗೈಸ್ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಆ ಪಿಂಗಾಣಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು ಬಹುತೇಕ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದೆ, ಇದು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರು ಸಹ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವು ಮನೆಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದವು. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು: "ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಖವು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸ್ವಚ್ಛ ಮತ್ತು ತಾಜಾತನದೊಂದಿಗೆ."

ಅಧ್ಯಾಯ ಹನ್ನೆರಡು - ನೇರಳೆ

ಎರಡು ವಾರಗಳ ರಜೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ನಾನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ರಿಂದ ರಾತ್ರಿ 9 ರ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದೆ, ನಾನು ಯಂತ್ರಗಳ ಸ್ಪಿಂಡಲ್‌ಗೆ ಬಾಬಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಥ್ರೆಡ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಾನು ಗೈಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆ ಬಹಳ. ರಾತ್ರಿ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸೈರನ್ ಮೊಳಗಿತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೃದಯವು ವೇಗವಾಗಿ ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಪೋಲ್ಡರ್ ಅನ್ನು ಸ್ವಾಂಪ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಗೇಟ್‌ನ ನಿರ್ಗಮನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅರೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಸಿಕಲ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನೇ: ಅವನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು, ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು: "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ". ನನ್ನನ್ನು ಸೈಕಲ್ ನ ಟ್ಯೂಬ್ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಾವು ಸರಳವಾದ ಶುಭರಾತ್ರಿಯ ಶುಭಾಶಯವನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಇದು ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವು ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೈಕ್ ರೈಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ, ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿದಳು.

ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಲ್ಯನಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಆ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ಚುಚ್ಚಿದಾಗ, ನಾನು ತುಂಬಾ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 8 ರಂದು, ನಿರ್ಮಲ ಗರ್ಭದ ದಿನ, ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ದಿನ, ಬಾಗಿಲಿನ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು. ಇದು ಹೂಗಾರ, ನನಗೆ ಕೆಂಪು ಕಾರ್ನೇಷನ್‌ಗಳ ಪುಷ್ಟಿಗುಚ್ಛವನ್ನು ನೀಡಿತು. "ಮಾಮ್, ಗೈಸ್ ನನಗೆ ಅವರ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ!". ನಾನು ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಎಂತಹ ನಿರಾಶೆ: ಅದು ಅವನಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದ 14 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ. ಅದು ಸಹಿಯೊಂದಿಗೆ "ಐ ಲವ್ ಯೂ" ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಅವರ ವಯಸ್ಸು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಮುನ್ನಾದಿನದಂದು ಗೈಸ್ ಚಾಕೋಲೇಟ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಹೂದಾನಿ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಮಾಸ್‌ಗೆ ಹೋದೆವು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ನಾಳೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾನು ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ದಿನದಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ". 26ರಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲ್ಲ, ಹೂದಾನಿ ವಾಪಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಕಮಿಟ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಬೇಡ" ಅಂತ. ಮತ್ತು ಅವಳು ಕಠಿಣ ನೋಟದಿಂದ: "ನೀವು ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಚಾಕೋಲೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು."

ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೈಸ್ ಎಂದಿನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದರು. ಕಾಲ್ನಡಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸೈಕಲ್‌ನ ಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. 1955 ರ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ದಿನದಂದು ನಾನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು: "ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಅನುಭವಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?" ಮತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕಣ್ಣೀರು

ಹೊರಬಂದಿತು. ಆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಒಂಟೆಯ ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯಿತು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವೈಲ್ ನೀಡಿದೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದರು: "ಈ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೌಂಟ್ ಕ್ಯಾಲವಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ವೆಸ್ಪರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ವೆಸ್ಪರ್ಸ್ ನಂತರ ACLI ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ." ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ನಾವು ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದೆವು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು: "ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ."

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2 ಗಂಟೆಗೆ ನಾವು ವಯಾ ಕ್ರೂಸಿಸ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲವಾರಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನಾವು ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿದ ನಂತರ ನಾವು ವೆಸ್ಪರ್ಸ್ ಹಾದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದ ನಂತರ ನಾವು ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋದೆವು. ಚಿತ್ರದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ತುಂಬಾ ನೀರಸವಾಗಿತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕ್ಯಾಟಿನಾ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು "ವೈಲೆಟ್" ಎಂಬ ಉತ್ತಮ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ರೈಲಿನಲ್ಲಿ Vigezzo ಕಣಿವೆ ಮತ್ತು ಸೆಂಟೋವಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯಾಣ, ನಾವು Locarno ಹೂವಿನ ಫ್ಲೋಟ್ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಹೋದರು. ನಾವು ಗೈಸ್ ಅವರ ಗಾಡ್ಪಾದರ್ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆವು, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು "ಗೆಳತಿ" ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ತನ್ನ ಕೈಚೀಲದಿಂದ 10 ಸ್ವಿಸ್ ಫ್ರಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗೈಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಒಳ್ಳೆಯದು, ನೀವು ಯಾವಾಗ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೀರಿ?". ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೆವು, ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮದುವೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮನರಂಜಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ತಾಯಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಹಾಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಒಳ

ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಚಿಕ್ಕದಾದ, ಸಾಧಾರಣ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಮೊಟ್ಟಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಮದುವೆಯ ದಿನವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದ್ದೇವೆ: ಸೋಮವಾರ 19 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್. ನಾನು ನನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಡ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಜರಿ ಖರೀದಿಸಲು ಪಂಜಾರಸ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಫ್ಯೂರಿಯರ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿಲೆ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ.

ಟೌನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮದುವೆ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದೆ. ಗೈಸ್ ಅವರ ಪೋಷಕರು ಸಹ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಪ್ಯಾರಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಸಿಂಜರ್ ಪೆಲ್ಲಾಂಡ ನಮಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಉತ್ತೇಜನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು: "ಜೀವನವು ನಮಗೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸುವ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಳಿಯಿರಿ. ನಾನು ನೇವ್ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆಂಪು ಓಟಗಾರನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತೇನೆ".

ನಾವು ಎಂದಿನಂತೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ಅತಿಥಿಗಳು. ಗೈಸ್ ಅವರ ತಾಯಿ "ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಾವು 35 ಜನರನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ: ಗೈಸ್ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಾರ್ಮೆಲೊ ಮತ್ತು ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಪಿಯೆರಿನೊ. ಮದುವೆಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಮೊದಲು, ಡಾನ್ ಗೈಸೆಪ್ಪೆ ಬ್ರಿಯಾಕಾ ನೇತೃತ್ವದ ಪುರುಷರ ಭಾಷಣವು ನಮಗೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತು. ಮಾಸ್ಟರ್ ಫ್ಯೂರಿಗಾ ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಶುಭಾಶಯಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಯಾಲ್ ಅನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಪೇಸ್ಟ್ರಿ ಮತ್ತು ಪಾನೀಯಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಟೇಬಲ್ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ವಾಕ್ಪಟ್ಟುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪಕ್ಷ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೇಂಟ್ಸ್ ಗೆವಾರ್ಸಿಯೊ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟಾಸಿಯೊದ ಕಾಲೇಜಿಯೇಟ್ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು

ನವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಪಾದಚಾರಿ ಮಾರ್ಗವು ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರು ಗೈಸೆಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಕಾನ್ಸೆಟ್ಟಾ ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 16 ರಂದು, Zizi ಮತ್ತು Micherillo ಆಗಮಿಸಿದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬಲಿಪೀಠದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಬಂದವು: ಕಾಫಿ ಪಾಟ್, ಕಾಫಿ ಗ್ರೈಂಡರ್, ರೊಸೊಲಿಯೊ ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳು, ಒಲವು ಪಡೆದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಸಾಸರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಚಾಕುಕತ್ತರಿಗಳು, ಪಿಯರಿನೊ ಮತ್ತು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಸೆಟ್. ಮಹಿಳಾ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಆಕ್ಷನ್ ನಮಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿತು, ಸಹಾಯಕ ಡಾನ್ ಬೆನೆಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಲಂಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಹಸಿರು ಹೂವಿನ ಹೂದಾನಿ.

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿತ್ತು. ಮೂರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. "ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾವಿಡೆನ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾಗ್ವಿ ಶಾಲೆ ನಿಮಗೆ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?", ನಾನು ನನ್ನೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಸೋಮವಾರ 19 ರಂದು ನಾನು ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿಲ್ಡೆ ಲೇಸ್ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವನು ನನಗೆ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಿಸಿ ಮಿಲನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಖರೀದಿಸಿದ ಮುಸುಕನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸಿದನು. 9 ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಂದಿತು. ನಾನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೆ, ಜನರ ಸಮುದ್ರವು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಗೈಸ್ ಈಗಾಗಲೇ ಬಲಿಪೀಠದ ಬಳಿ ಕಿತ್ತಳೆ ಹೂವುಗಳ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛದೊಂದಿಗೆ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಅವನ ಸಹೋದರಿ ರೋಸಾಳೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿ ಒಲಿಂಪಿಯಾ

ಮದುವೆಯಾದ ಮೊದಲ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದಳು. ನಾನು ರೆಡ್ ರನ್ನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಕಲ್ ಮಿಚೆರಿಲ್ಲೊ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ.

ಸಾಮೂಹಿಕ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮಾನ್ಸಿಂಜರ್ ಪೆಲ್ಲಾಂಡ ಕೂಡ ಭಾವುಕರಾದರು. ನಾನು ಉತ್ತೇಜಕ ಪ್ರವಚನ, ಉಂಗುರಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಆಜೀವ ನಿಷ್ಠೆಯ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಸಮಾರಂಭದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಹಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊರಡುವಾಗ ಪಿಯೆರಿನೊ ಅವರ ತಾಯಿ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೂ ಆಗಿದ್ದರು, ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಆಕ್ಷನ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಬ್ಯಾಡ್ಜ್ ಅನ್ನು ನನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದರು.

ಹದಿಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ - ಹೊಸ ಜೀವನ

ಚರ್ಚನಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಕ್ಯಾಸ್ಟೆಲ್ಲಾರೋ ಮೂಲಕ ಗ್ರ್ಯಾಂಡ್ಜಿ ಬಾರ್ನಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಯಿತು. ಅತಿಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಕಿಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರ ನಡುವೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಪಿಜ್ಜಾ ಮತ್ತು ಪೇಸ್ಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಪೆರಿಟಿವ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಪಡೆಯಲು ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅತ್ತೆಯಂದಿರಾದ ಒಲಿಂಪಿಯಾ ಮತ್ತು ಅರ್ಮಾಂಡೋ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಶುಭಾಶಯ ಮತ್ತು ಮುತ್ತು, ನಂತರ ತಮ್ಮ ಹನಿಮೂನ್‌ಗಾಗಿ 12.15 ರ ರೈಲನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು.

ಅಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾವು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆವು. ಗ್ಯೆಸ್ ಮತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ವಿದಾಯ ಹೇಳಲು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಒರಗಿದಾಗ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಶಿಲ್ಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಗಮನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಾಹಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ನಾವು ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿಲ್ಡೆ, ಪ್ಯೂರಿಯರ್ ಸೂಚಿಸಿದ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಐಷಾರಾಮಿ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಂತರ ಬಟ್ಟರ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೂರನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು, ಡಬಲ್ ಬೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ.

ನಾವು ನಗರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ದಿನ, ಎರಡನೇ ದಿನ ನಾವು ಪಿಯಾರ್ಬಾಲೆ ಮೈಕೆಲ್ಯಾಂಜೆಲೋಗೆ ಹೋದೆವು, ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬಹುದು. ನಾವು ಕೆಲವು ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ: ಗ್ಯೆಸ್‌ನ ಕ್ಯಾಮೆರಾವು ಫಿಲ್ಮ್‌ನ

ರೋಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಎಂಟು ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮೂರನೇ ದಿನ ರೋಮ್‌ಗೆ ಹೊರಡುವುದು. ಹೋಟೆಲ್ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಉಳಿಸಿದ ಹಣವು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗೈಸ್ ಹೋಲಿ ಇಯರ್ ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ನಾಲ್ಕು ಬೆಸಿಲಿಕಾಗಳು ಮತ್ತು ಟ್ರೆವಿ ಫೌಂಟೇನ್ ಅನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ನಾವು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಸಹ ಎಸೆಡ್ರಾ ಕಾರಂಜಿಗೆ ಮರಳಿದೆವು, ಇದು 53 ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾತ್ರಿ ಸಿಗ್ನೋರಾ ಗ್ರಾಜಿಯಾ ರೈಲಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ಸಿಸಿಲಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ಸುದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ರೈಲು ಕ್ಯಾಲಬ್ರಿಯಾ ತಲುಪಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಿಸಿಲಿಯನ್ನು ವಿಲ್ಲಾ ಸ್ಯಾನ್ ಜಿಯೋವಾನಿಯಿಂದ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗೈಸ್ ಆ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದರು: ರೈಲು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಡ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಮೆಸ್ಸಿನಾ ಬಂದರಿನ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಡೋನಿನಾ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕಾರ್ಮೆಲೋ, ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರ, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಗೇಟಾನಾ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಯರಾದ ರೊಸೆಟ್ಟಾ ಮತ್ತು ಆಂಟೋನಿಯೆಟ್ಟಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಬ್ಬರು ರಾಜಕುಮಾರರಂತೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ನಾವು ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮೆಸ್ಸಿನಾಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ: ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಕ್ಯಾಥೆಡ್ರಲ್ ಗಡಿಯಾರ, ಮಡೋನಾ ಡಿ ಮೊಂಟಾಲೊ ಮತ್ತು ಇತರ ಸುಂದರವಾದ ಚೌಕಗಳು.

ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಿತ್ತು: ಭೋಜನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗಳು ಧರಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅವರು ಹೇಳಿದರು: "ನಾವು ಕಡಲತೀರದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಯಲು ಹೋಗೋಣ". ಗೈಸ್ ಮತ್ತು ನಾನು ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ಪೆಕಿಶ್ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೆವು. ರಾತ್ರಿ 11 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ನಾವು ಮನೆಗೆ

ಮರಳಿದೆವು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಬಸವನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಿಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಸನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು, ಆದರೆ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲ.

ಮೂರನೇ ದಿನ ಅವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ರೈಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದರು. ನೋವಾರಾ ತಲುಪಲು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮಿಚೆರಿಲ್ಲೊ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಟರ್ಮಿನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿದ್ದರು. ರಿಝ್, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮರಿಚಿಯಾ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಪೆಪ್ಪಿನಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾ ರಾಜಕುಮಾರರು ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಮರುದಿನ ನಾವು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಜಿ ಕಾನ್ಸೆಟ್ಟಾ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಡಿಯಾವೆಚ್ಚಿಯಾಗೆ ಹೋದೆವು. ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ತಂಬಾಕು ಅಂಗಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚೌಕದಲ್ಲಿ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕುಗ್ರಾಮದ ಅನೇಕ ನಿವಾಸಿಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು ಮತ್ತು ಇತರ ಜನರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು: "ಕಾನ್ಸೆಟಿನಾ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ!"

ಚುಂಬನಗಳು, ಅಪ್ಪುಗೆಗಳು, ಕೆಂಪು ಮುಖಗಳು. ಇದು ನನಗೆ ಕನಸಿನಂತೆ ತೋರಿತು. ನಾನು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿತ್ತು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾವು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ "ಕೌಜಿ ಐ ಲುಪು" ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಟಾರ್ಮಿನಾಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ರೆಸ್ಪೋರೆಂಟ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಿಳಿ ಕೈಗವಸುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಗೈಸ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಲು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೆವು: "ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿದೆಯೇ?". ತೌರ್ಮಿನಾ ಮತ್ತು ನಂತರ ಕ್ಯಾಸ್ವೆಲೋಲಾವನ್ನು ಮಳೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು ದಣಿದ ಆದರೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನೋವಾರಾಗೆ ಮರಳಿದೆವು.

ಮರುದಿನ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಜೀವನದ ಬದ್ಧತೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು - ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗೂಡುಗಳು

ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ 50 ಮತ್ತು 53 ರಲ್ಲಿ ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಂತೆ: ನಾನು ದಂಪತಿಗಳಾಗಿ ಹೊಸ ಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾವು ದೋಣಿ-ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ರೈಲು ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ನಾವು ಬಂದರಿನ ಮಡೋನಿನಾ ಮತ್ತು ಸಿಸಿಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೂರ ಸರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಟೆರೇಸೆಗೆ ಹೋದೆವು.

ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ನಾವು ಮರದ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಗಾಡಿಗೆ ಮರಳಿದೆವು. ಆಗ ಬಂಕ್‌ಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತೂಗಾಡುತ್ತಾ ಮಲಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಎದ್ದು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪ್ರಮುಖ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ನಗರದ ಹೆಸರನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿದರು. ನೇಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿಜ್ಜಾಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಕಾಲುದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ "ಗುಗ್ಲಿಯೋನಿ" ಇದ್ದರು. ಮೋಸದಿಂದ ಅವರು ಮೊದಲು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದರು, ನಂತರ ರೈಲು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಮತ್ತು ಪಿಜ್ಜಾ ಉಳಿದಿದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಮಿಲನ್‌ಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದೆವು. ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು 5 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅನುಭವಿಸಿದೆ: ಲೇಕ್ ಮ್ಯಾಗಿಯೋರ್, ಓಸ್ತೋಲಾ ಪರ್ವತಗಳು, ಕಲ್ಲಿನ ಛಾವಣಿಗಳು. ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಪತಿ ಗೈಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು.

ಗೈಸ್ ಅಮಾರ್ಂಡೋ ಅವರ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಒಂದು ಆಚರಣೆಯಾಗಿತ್ತು: ಅವರು ಘಂಟೆಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ.

ತಾಯಿ ಒಲಿಂಪಿಯಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತ್ವರಿತ ಊಟ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮೊಟ್ಟಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ನರ್ಸರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ಮರುದಿನ ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಗೈಸ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು.

ನನ್ನ ಬೆಂಬಲದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಹೋಯಿತು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾನ್ ಬೆನೆಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು, ಅನೇಕ ಜನರು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗೈಸ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು, ಮತ್ತು ಅವಳು ಅದನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯೊಬ್ಬರು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನಾವು ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ ಒಲಿಂಪಿಯಾ ಮತ್ತು ತಂದೆ ಅಮಾರ್ಂಡೋ ಅವರಿಗೆ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನಾನು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಆದರೆ ಕೆಲಸವು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಈಗಿನಂತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗೈಸ್ ಹೊರಾಂಗಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಸೈಟ್‌ಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು: ಬ್ಯಾರೆಲ್ ಪ್ಲಗ್‌ಗಳಂತಹ ಮರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಉಣ್ಣೆಯ ಸ್ಕೀನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಮತ್ತು "ಪೌಂಗಿ" (ಮರದ ನೂಲುವ ಮೇಲ್ಪಾಕಗಳು). ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿಗೆ ತಳ್ಳುಗಾಡಿಗಾಗಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಗಲವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಾವಿಡೆನ್ಸ್ ನಮಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿನೋ ಮೂಲಕ ಮನೆಯ ಎರಡನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ, ಫ್ಯೂರಿಯರ್ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದ ಬಳಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದೊಳಗೆ ನಾವು ಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಿಟಿ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಾಸಿಕ ಬಾಡಿಗೆ 8,000 ಲೈರ್ ಆಗಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಲ್ಪ ವೇತನಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು, ಆದರೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದೆರಡು ಚದರ ಮೀಟರ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹ.

ನಾವು ಕಿಲಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ನಾವು ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೇಲೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲೇಸ್ ಪರದೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಪರದೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಚಲನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ, ಜೀವನವು ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ನನ್ನ tummy ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಾರ್ಹವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರು ನಾನು ಮಾತೃತ್ವ ರಜೆಗಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀರೋಗತಜ್ಞರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. "ನೀವು ಆರನೇ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ: ನೀವು ಅಪಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಗದರಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಕಚೇರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿ ಕೂಡ ನಾನು ನಿಷ್ಕಪಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಹಳೆ ಹಾಳೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸ್ವೆಟರ್, ಶರ್ಟ್, ಶೂ, ಡೈಪರ್ ಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದು ಲೇಯೆಟ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದೆ.

ತಟಸ್ಥ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಳೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ತಳ್ಳುಗಾಡಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನಾವೂ ಹೋದೇವು, ಅದು ಹುಡುಗ ಅಥವಾ

ಹುಡುಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಜುಲೈ 2 ರ ಸಂಜೆ, ನನ್ನ ನೀರು ಒಡೆದುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ನಾವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆವು. ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀರೋಗತಜ್ಞ ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಗೈಸ್ ಹೇಳಿದರು. ಲೇಬರ್ ಈಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇದು ಸುಮಾರು 20 ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮರುದಿನ ನಾನು ಹೆರಿಗೆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಮರಳಿದರು.

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಜನಿಸಿದನು ಮತ್ತು ನರ್ಸ್ ಮಗುವಿನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲು ಹೋದರು, ಅವರು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಅವಳು ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಮಗುವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು, ಅವನ ಅಜ್ಜನಂತೆ ಅಮಾರ್ಂಡೋ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ, ಅಜ್ಜಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೊದಲ ಮಗು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೈದು - ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ...

ಹೆರಿಗೆ ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ದಾದಿಯರು ಈ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ಜೀವಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ತಂದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ zizi ನನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಚಿಂದಿ ಗೊಂಬೆ ಬೇರೆ.

ಆಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ವಾಸ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೊದಲು ನಾವು "ಶುದ್ಧೀಕರಣ" ಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋದೆವು, ಪಾದ್ರಿಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ನನ್ನ ಜ್ವರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು: 39. ನನ್ನ ಗೊಂಬೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ 12 ನೇ ಗುರುವಾರ, ಬಹುತೇಕ ಗುಣಮುಖರಾಗಿ, ನಾವು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದೆವು. ಭಾನುವಾರ 15 ರಂದು ಅಮಾಂಡೊ ಅವರನ್ನು ಹೊಸ ಗಾಲಿಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಫಾಂಟ್‌ಗೆ ಅವರ ತಂದೆ ಗೈಸೆಪ್ಪೆ, ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತ ಮರಿಯುಸಿಯಾ ಗಾಡ್ ಮದರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಗಾಡ್‌ಫಾದರ್ ಬೆಸಿಲಿಯೊ, ಭಾಷಣಕಾರರ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಋಷಿ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉಪಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟೆ.

ಮೂವರ ಜೀವನ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದೆ, ಮಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿ ವಾರ ನರ್ಸರಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಪಾಸಣೆಗಾಗಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ. ಆಗ ನರ್ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಜಿಯರು ತಲಾ ಒಂದು ವಾರ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದರು.

ನಾನು ಆರು ಗಂಟೆಯ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ, ಗೈಸ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಅವನನ್ನು ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಮಾಡಿ ಅವನ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಗು ನರಳುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ, ನಾವು ಮೂರರಂತೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದೇವೆ: ಮೊದಲ ಊಟ, ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಅದ್ಭುತವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಮೊದಲ ದಿನ ಗೈಸ್ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದರು, ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಸಮನ್ವಯಾಧಿಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪುರಸಭೆಗೆ ಕರೆಸಲಾಯಿತು.

ಇದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಗುವಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರನನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಆಗಸ್ಟ್ 17, 1962 ರಂದು, ನಮ್ಮ ಎರಡನೇ ಮಗುವಿನ ಜನನದಿಂದ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಲುಸಿಯಾನೊ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕೂದಲಿನೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಅಮಾರ್ಂಡೋಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆ. ಭಾನುವಾರ 26 ರಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಗೈಸ್, ಅವರ ಗಾಡ್ ಮದರ್ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿ ಮರಿಯುಸಿಯಾ ಮತ್ತು ಅವರ ಗಾಡ್ಫಾದರ್ ಆಂಟೋನಿಯೊ, ಗೈಸ್ ಅವರ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬಾರಿಯೂ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೆರಿಗೆ ರಜೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಸುಂದರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೊರೆದೆ.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1, 1962 ರಂದು, ಅಮಾರ್ಂಡೋ ತನ್ನ ನೀಲಿ ಏಪ್ರನ್ ಮತ್ತು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಶಾಲಾ ಚೀಲದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಣ್ಣೀರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಲೆಪರ್ಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಡೊಮೊಡೊಸೊಲಾ ಮೇಯರ್ ಗ್ರೆಸ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು ಮತ್ತು ನಗರ ಕಟ್ಟಡದ ಎರಡನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು, ಪುರಸಭೆಯ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿವೃತ್ತರಾದಾಗ ಅದು ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಜೆ, ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ ನಂತರ, ನಾವು ನಗರದ ದೊರೆಗಳು. ಮೇಯರ್ ಕಚೇರಿಯ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆರಾಮವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಶತಮಾನಗಳ-ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಲೂಸಿಯಾನೊ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದನು: ಅವನು ಪುರಸಭೆಯ ನೌಕರರ ಮ್ಯಾಸ್ಟಾಟ್ ಆಗಿದ್ದನು.

ಗ್ರೆಸ್ ಅವರ ವೇತನವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ನಾನು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗಾಗಿ ಕಿಟಕಿಗಳು, ಹಾಸಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ದಿಂಬುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಮಾತು ಹರಡಿತು ಮತ್ತು ನಾನು "ಪರದೆ ಮಹಿಳೆ" ಆದೆ. ಅವರ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರೆಸ್ ಸಾಲುಗಳ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಕಲಿತರು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮದಾಯಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1, 1968 ರಂದು, ಲೂಸಿಯಾನೊ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಲೂಯಿಸಾ ಸೆರ್ಫಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸಮಯ ಬೇಗನೆ ಕಳೆಯಿತು. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ಯಾಂಪಿಂಗ್ ಟೆಂಟ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಟಲಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ರಜೆಗೆ ಹೋದವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಿಸಿಲಿಗೆ, ನನ್ನ ತವರು ಮನೆಗೆ.

ಜುಲೈ '73 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ವಾಲ್ ಡಿ'ಆಸ್ವಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಪಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ನಾನು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಮೊದಲ ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಫೆಬ್ರವರಿ 16, 1974 ರಂದು, ಚಿಕ್ಕ ಸಹೋದರಿ ಡೇನಿಯಲಾ ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಅರ್ಮಾಂಡೋ ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ

ವಯಸ್ಸಿನ ಲುಸಿಯಾನೋಗೆ ಬಂದರು. ಅದು ಕಾರ್ನಿವಲ್ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಟೌನ್ ಹಾಲ್ ಬಾಗಿಲಿನ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ರಿಬ್ಬನ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನರು ಅದನ್ನು ತಮಾಷೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಈಸ್ಟರ್ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಪ್ಯಾರಿಷ್ ಪಾದ್ರಿ ನಮಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಗಿಯಾನ್ನಾ ಗಾಡ್ ಮದರ್ ಆಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೆನಿಟೊ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್ ಆಗಿ.

ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬಾರಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 13ರ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಮರುದಿನ ಆರತಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ ಅತಿಥಿಗಳಿದ್ದರು.

ಡೇನಿಯಲಾ ಕೂಡ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಈಗ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ನಮಗೆ 7 ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀಡಿದರು: ಸ್ಟೆಫಾನೊ, ವರ್ಜಿನಿಯಾ, ಗ್ರೆಟಾ, ಲೊರೆಂಜೊ, ರೆಬೆಕಾ, ಲೆಟಿಜಿಯಾ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಟಿಯೊ.

ಕಥೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 19, 2015 ರಂದು ಗೈಸ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಟ್ಟಿಗೆ 60 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವು ದೇವರು, ಅವರ್ ಲೇಡಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಲಾ ಮಜ್ಜಾ ಕಾನ್ಸೆಟ್ವಾ, ಮ್ಯಾಗ್ನಿಯೊ, 18 ಏಪ್ರಿಲ್ 1936 ರಂದು ನೊವಾರಾ ಡಿ ಸಿಸಿಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ತಂದೆಯ ಮನೆ
2. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊರಗೆ
3. ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಟಗಳು
4. ಎಣ್ಣೆ, ಕೋಬೆಲ್ಟ್ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರಣ್ಣು
5. ಗೂಬೆಗಳು
6. ವೊಸ್ಸಿಯಾ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ (ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕು)
7. ಎಮಿಲಿಯಾ
8. ಸ್ವಾಲ್ಮೋಗಳ ಹಾರಾಟ
9. ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು
10. ಸುಂದರ ತುಸಾ
11. ಪಿಂಗಾಣಿ ಮುಖ
12. ನೇರಳೆಗಳು
13. ಹೊಸ ಜೀವನ
14. ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗೂಡುಗಳು
15. ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು...

